

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Γ'.—Τεύχος 113
ΜΑΡΤΙΟΣ 1917

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,,

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

Διὰ τοὺς Διδασκάλους

Διὰ τὴν ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Διὰ τὴν ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΑΓΓΛΙΑΝ

Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ

Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ

Δραχμαὶ

12.—

>

8.—

Δολλάρια

3.—

Λίρα Ἀγγλίας

1)2

Σελίνια

10.—

Δρ. Χρ.

12.—

Ἐκδόσεις ἐκλεκτῆ γενικῆς Φρ. χρ. ἢ Δραχ. 25.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Ὀδὸς Μενάνδρου 83.—ΑΘΗΝΑΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: "ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ,, - ΑΘΗΝΑΣ

Πάν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται.

Πάν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀναγγέλλεται.

Αἱ ἐγγράφαι ἀρχοῦν ἀπὸ 1ης ἐκάστου μηνός.—Τὸ τεῦχος δρ. 1.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀπὸ τὰ ἀνθὲ τοῦ κακοῦ: **Γεωργίου Σημηριώτη**.—**Νικόλαος δ' Β'**.—Ἡ Ρωσικὴ Ἐπανάστασις.—Ὁ πρῶτος μαθητὴς τοῦ Σοπεργάουερ: **Πολυδῶρου Κ. Χατζηδημητρίου**.—Ὁ Πόλεμος: «**Χ**».—Γεωργία καὶ Στρατός: **Δημ. Δ. Ζωγράφου**.—Ὁ Ὀφθαλμὸς.—**Μάρτιος 1917**, Γύρω ἀπὸ τὴν πολεμικὴν ζωὴν.—Ἀπὸ τὴν καλλιτεχνικὴν ζωὴν.—Γράμματα, Πέπτον καὶ ἄλλα εἶδη: «**Χ**».—Ἐκλείουσαι φυσιογνωμίαι. Ὁ Σαμάρας.—Κλέων Ραγκαβῆς.—Ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ μηνός: **Δ. Α. Ζ.**—Ἀπὸ τὰ περιγεγρα τῆς ζωῆς.—Ἡ ἑκατονταετηρὶς τῆς Ἐθνικῆς καλλιγενεσίας.—Ὀλιγόστιγα.—Νεῖα ἐκδόσεις

ΚΟΣΜΟΣ: Ἡ οικονομικωτέρα τροφή.—Ὁ πατριωτικὸς σύνδεσμος.—Ἡ ἀγροτικὴ ὀργάνωσις.—Ὁ Γέρον.—Ἡ φορολογία τῶν Ἐφοπλιστῶν.

Τὰ **Ὀφθαλμικὰ** νοσήματα
θεραπεύονται ἐν τῇ νέᾳ μεθόδῳ κλινικῆ τοῦ Ὀφθαλμολόγου
Σπήλιου Ι. Χαράμη
Τ. ὕψηντου. Ὀφθαλμολόγου Σχολῆς Παρισίων κ.λ.π.
Ἀθῆναι 27 ὁδὸς **Μενάνδρου 27** Τηλέφωνον 654

Σ. Π. Α. Π.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων παραθέτομεν τὴν προκίπτουσαν διαφοράν πρὸς ὄφελος τῶν ταξειδευόντων μὲ βιβλιάριον 25,000 χιλιομέτρων, ἐν συγκρίσει μὲ τὰς τιμὰς τῶν ἀπλῶν εἰστηριῶν.

Ἐξ Ἀθηνῶν	Ὄσις Α'	Β'	Γ'
Διὰ Κόρινθον	Εἰσιτήρ. 9.20 Βιβλιάρ. 7.65	7.30 6.40	4.60 3.85
» Ἄργος	Εἰσιτήρ. 15.70 Βιβλιάρ. 12.20	12.50 10.16	7.85 6.10
» Τρίπολις	Εἰσιτήρ. 23.20 Βιβλιάρ. 18.—	18.80 15.—	11.60 9.—
» Μεγαλ.	Εἰσιτήρ. 29.20 Βιβλιάρ. 21.95	22.— 18.30	14.60 11.—
» Κυπαρ.	Εἰσιτήρ. 34.50 Βιβλιάρ. 27.80	25.75 23.20	12.75 13.90
» Ἄκρ.	Εἰσιτήρ. 19.50 Βιβλιάρ. 13.05	15.50 10.85	9.20 6.55
» Πάτρας	Εἰσιτήρ. 25.— Βιβλιάρ. 19.65	18.— 15.55	10.— 9.35
» Πύργου	Εἰσιτήρ. 37.70 Βιβλιάρ. 27.05	18.10 15.55	16.35 13.55

Ἐκ Πατρῶν

Διὰ Πύργου	Εἰσιτήρ. 12.70 Βιβλιάρ. 8.38	10.10 6.95	6.35 4.15
» Αεχαινὰ	Εἰσιτήρ. 7.60 Βιβλιάρ. 4.98	6.— 4.05	3.80 2.45
» Αἰγίου	Εἰσιτήρ. 5.10 Βιβλιάρ. 3.35	5.— 2.80	2.55 1.70
» Κόρινθον	Εἰσιτήρ. 16.50 Βιβλιάρ. 11.—	13.10 9.20	8.25 5.50

Ἐκ Τριπόλεως

Διὰ Καλάμας	Εἰσιτήρ. 13.70 Βιβλιάρ. 9.65	12.25 8.05	7.30 4.85
» Ναύπλιον	Εἰσιτήρ. 9.50 Βιβλιάρ. 6.75	7.80 5.60	4.70 3.40

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Ἐν ὁδῷ Ἐρμού ἀρ. 42

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

PRINTEMPS

Δ. & Φ. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Εἰς τὸν ἄφθονον καὶ ποικιλώτατον καὶ πολύμορφον καὶ πολυχρῶμον ἐμπορικὸν πλοῦτον τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Μουτσοπούλων ζητήσατε τὸ τελειότερον ἀσπρὸ ἄρουρα διὰ ΠΡΟΙΚΑΣ, τὰ πλέον πελοποικίτα κεντήματα καὶ δαντέλας καὶ τὰς τελευταίας μόδας εἰς ὄφρασματα. Δὲν θὰ ἀποσελκύση μόνον ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐθηνία τοῦ καταστήματος ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιόζουσα εἰς τοὺς καταστηματαρχὰς τούτους εὐγένεια καὶ ἀβρότης τῶν τρόπων.

Σ. Π. Α. Π.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

6.30 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολι, Μεγαλόπολιν, Κυπαρισσίαν, Καλάμας
7.00 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Καλαβρυτὰ, Πάτρας, Κυλλήγην (λουτρὰ), Πύργου, Ὀλύμπια.
7.35 π. μ.	Διὰ Κόρινθον καὶ τὰς μέχρις Ἀχράτας στάσεις.
12.00 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Πάτρας.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ

17.40 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ἀθήνας, Ναύπλιον.
1.45 π. μ.	Διὰ Καλαβρυτὰ, Κόρινθον, Ἀθήνας.
6.30 π. μ.	Διὰ Κυλλήγην (λουτρὰ) Πύργου, Ὀλύμπια, Κυπαρισσίαν, Καλάμας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.
3.50 π. μ.	Διὰ Κυλλήγην (λουτρὰ), Πύργου, Ὀλύμπια.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΚΑΛΑΜΩΝ

7.00 π. μ.	Διὰ Κυπαρισσίαν, Ὀλύμπια, Πύργου Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
12.05 π. μ.	Διὰ Πύργου, Ὀλύμπια, Τρίπολιν.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

4.50 π. μ.	Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
6.15 π. μ.	Τοπικὴ ἐκ Κόρινθου.
7.15 π. μ.	Ἐξ Ὀλυμπίων, Πύργου, Κυλλήγης (λουτρῶν), Πατρῶν, Καλαβρυτῶν.
8.05 π. μ.	Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισσίας, Μεγαλοπέλεως, Τριπόλεως, Ναυπλίου.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

1000 χιλίμ.	(Α' Ἔ. Δρ. 90)	διαρκείας
ἐκπτώσις 25 ο)	(Β' Ἔ. Δρ. 75)	6 μηνῶν
	(Γ' Ἔ. Δρ. 45)	
25000 χιλίμ.	(Α' Ἔ. Δρ. 210)	
	(Β' Ἔ. Δρ. 175)	διαρκείας
ἐκπτώσις 40 ο)	(Γ' Ἔ. Δρ. 105)	1 μηνός

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αί τρεις πρώται κληρώσεις του 1917 ώρισθησαν διά την 30 Απριλίου (13 Μαΐου) 18 'Ιουνίου, (1 'Ιουλίου) 30 'Ιουλίου (12 Αύγουστου) 31 Δεκεμβρίου, 1917

ΔΡΑΧΜΑΙ 1,200,000 ΚΕΡΔΗ

Κέρδη εκάστης των κληρώσεων

Καθ' εκάστην κλήρωσιν εκδίδονται 100,000 γραμμάρια αξίας δραχμών 400,000. Παρέχονται κέρδη εις 2,000 γραμμάρια αξίας δραχμών 200,000. Έκαστον άκέραιον γραμματίον τιμάται δρ. 4, δυνάμενον να διαιρεθῆ εις τέσσαρα τέταρτα γραμματίους τιμώμενα άντι μιάς δραχμῆς.

Κέρδη	Εξ	Δραχμαί	Έν δλφ
1	εξ	80,000	80,000
1	εξ	20,000	20,000
2	από	2,500	5,000
6	από	1,000	6,000
15	από	400	6,000
25	από	200	5,000
1,950	από	40	78,000
2,000			200,000

Δι' εκάστην των κληρώσεων εκδίδονται ίδια άκέραια γραμμάρια, πωλούμενα άντι τεσσάρων δραχμῶν, ισχύοντα δι' δλόκληρον τό κέρδος και δυνάμενα να διαιρεθώσιν εις τέταρτα γραμματίου, τιμώμενα άντι μιάς δραχμῆς έκαστον και παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς τό τέταρτον του κέρδους.

Αμοιβαι, ών δέν εἰζητήθη ἡ πληρωμὴ έντός τριών μηνών από τῆς κληρώσεως, παραγράφονται ύπέρ του Ταμείου του Έθνικου Στόλου.

Εις τούς αγοράζοντας πρὸς μεταπώλησιν διὰ μιάς ἐπι προκαταβολῆς του τιμήματος, κατόπιν ειδικῆς μετὰ του Ύπουργείου των Οικονομικῶν συμφωνίας, γραμμάρια ἢ τιμήματα γραμματίου αξίας δέκα χιλιάδων δραχμῶν, παρέχεται έκπτώσις ἐπι του τιμήματος αὐτῶν 15 τοῖς %, εις δὲ τούς αγοράζοντας διὰ μιάς ἐπι προκαταβολῆς του τιμήματος γραμμάρια ἢ τιμήματα γραμματίου αξίας χιλίων δραχμῶν τοὐλάχιστον παρέχεται έκπτώσις 10 τοῖς %, και εις τούς δημόσιους ὑπαλλήλους, τούς ἐπιτετραμμένους τὴν πώλησιν γραμματίων και τμημάτων γραμματίου, παρέχεται έκπτώσις 5 τοῖς %.

Διὰ πάσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εις τὸ Γραφεῖον Λαχείων του Έθνικου Στόλου και των Αρχαιοτήτων, Ύπουργεῖον Οικονομικῶν, εις Ἀθήνας.

Ο Διευθύνων Τμηματάρχης

G. N. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Πρὸς προστασίαν τῆς παραγωγῆς και τῆς ἐμπορίας τῆς σταφίδος

Δελτίον κινήσεως Σταφιδοκάπου από 10 Αύγουστου 1916—31 Ὀκτωβρίου 1916

ΕΞΑΓΩΓΗ

Έτη	Δίτραι ένετικάι
1915—1917	85.239.178
1914—1916	118.513.534
1913—1915	113.083.023

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

Έτη	Ποσόν δελτίων	Συμφηφισμός	Υπόλοιπον
1915—1917	Εκδοθέντα και παρελθούσης κινήσεως 15.238.700	3.479.100	8.759.600
1914—1916	» » » » 63.026.600	42.002.300	21.024.300
1913—1915	» » » » 73.886.500	43.589.000	30.247.500

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΕΠ' ΕΝΕΧΥΡΩ

Έτη	Εισαγωγή	Έξαγωγή	Υπόλοιπον
1915—1917	18.672.781	3.842.195	14.830.586
1914—1916	11.248.655	3.555.815	7.692.840
1913—1915	32.378.800	6.045.391	25.333.409

ΔΑΝΕΙΑ ΕΠ' ΕΝΕΧΥΡΩ ΔΕΛΤΙΩΝ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

Έτη	Ένεχυριάσεις	Αναλήψεις	Υπόλοιπον
1915—1917	320.500	320.500	
1914—1916	9.300.800	6.848.900	2.451.900

Σημειώσεις.— Έκτός των λιτρῶν ένετικῶν 85.239.172 τῆς εξαγωγῆς παρέμειναν άνεκαθαρίστοι διασαφήσεις παρά τῷ τελωνεῖφ Πατρῶν τὴν 31 Ὀκτωβρίου ἐ ε. λιτρ. ένετ. 5.220.500 μικτοῦ βάρους.

(Έκ του Γραφείου)

Έν Ἀθήναις τῆ 5 Νοεμβρίου 1916.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΑΘΗΝΩ Ν-ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Πρόσκλησις Γενικῆς Συνελεύσεως

Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 37 του Καταστατικοῦ, καλοῦνται οἱ κ.κ. μέτοχοι τῆς Ἑταιρείας εις τακτικὴν ἐνιαυσίαν Γεν. Συνέλευσιν ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἑταιρείας ἐν Ἀθήναις (Ὀδὸς Καρόλου Ι') τὴν 29 τρέχοντος μηνὸς Ἀπριλίου, ἡμέραν Σάββατον και ἕραν 4 μ.μ. ὅπως λάθωσιν ἀποφάσεις ἐπι των κάτωθι ἀντικειμένων:

α') Ἐγκρισις τῆς διαχειρίσεως ἐν γένει του λήξαντος έτους και του σχετικοῦ Ἰσολογισμοῦ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1916, περὶ ὧν ὑπεβλήθησονται εις τὴν Γεν. Συνέλευσιν αἱ ἐκθέσεις του Διοικ. Συμβουλίου και των Ἐλεγκτῶν, ὡς και του διανεμηθέντος κατὰ τὸν ἀνωτέρω Ἰσολογισμὸν προμερίσματος δραχμῶν δύο κατὰ μέτοχον.

β') Ἀπόφασις ἐπι προτάσεως του Διοικ. Συμβουλίου περὶ τροποποιήσεως του ἄρθρου 23 του Καταστατικοῦ.

γ') Ἐπικύρωσις τῆς ἐκλογῆς ἐνὸς Συμβούλου.

δ') Ἐκλογή τριῶν Ἐλεγκτῶν και δύο ἀναπληρωματικῶν ταυούτων διὰ τὸ έτος 1917.

Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 41 του Καταστατικοῦ κεκτικμένοι δικαίωμα ψήφου κ.κ. Μέτοχοι θέλοντες να λάθωσι μέρος αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου εις τὴν Γεν. Συνέλευσιν, δέον να καταθέσωσι τὰς μετοχὰς και τὰ πληρεξουσία των, ἢ να φέρωσιν ἀπόδειξιν ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς περὶ των παρ' αὐτὴ καταθεμένων μετοχῶν των, δέκα τοὐλάχιστον πρὸ τῆς συνεδριάσεως ἡμέρας, ἧτοι μέχρι τῆς 19 τρ. μηνὸς Ἀπριλίου συμπεριλαμβανομένης:

Έν Ἀθήναις παρά τῷ Γραφείφ τῆς Ἑταιρείας (Ὀδὸς Καρόλου Ι').

Έν Λονδίφφ, παρά τῇ Τραπεζῇ Ἀθηνῶν (Fenchurch Street E. C.)

Έν Παρισίοις παρά τῆς Τραπεζῆς Comptoir National d'Escompte de Paris και Société Marseillaise de Crédit Industriel & Commercial et de Dépôts.

Έν Ἀθήναις τὴν 5 Ἀπριλίου 1917,

Π Πρόεδρος του Διοικ. Συμβουλίου
I. ΕΥΤΑΣΙΑΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
 ΕΙΔΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΓΡΑΜΜΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΤΟΥΣ 1916
 (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ)

ΧΡΕΩΣΙΣ

Τμήμα Μ. Καλαμών			
Τόκοι δανείου Δρ. 2,600,000	Δρ. 121,655.—		
» R. Raphael & Sont. L. 120,000	» 82,724,35	Δρ. 204,379,35	
Χρεωλίσ. δανείου Δρ. 2,600,000	» 15,000.—		
» L. 120,000	» 17,500.—	» 32,500.—	
*Αναλογία Δημοσίου εκ τύπων έκμεταλλεύσεως μετά την ελάττωσιν ένεκα έκτάκτων εισπράξεων	» 246,887,18	» 613,192,80	
Δαπάναι τμήμ. Μύλων-Καλαμ.	» 1,883,994,38		
Γενικά έξοδα	» 38,445,19	» 1,892,409,57	
Τμήμα Π.-Κ.-Μελιγαλά			
*Αναλογία Δημοσίου εκ τύπων έκμεταλλεύσεως μετά την ελάττωσιν ένεκα έκτάκτων εισπράξεων	» 58,658,18		
*Ελάττωσις αναλογίας Δημοσίου ένεκα έκτάκτων εισπράξεων	» 106,211,47	» 164,869,65	
Δαπάναι τμήμ. Π.-Κ.-Μελιγαλά	» 607,093,35		
Γενικά έξοδα	» 18,796,15	» 625,889,50	
Τμήμα Δ.-Καλαβρύτων			
*Αναλογία Δημοσίου εκ τύπων έκμεταλλεύσεως μετά την ελάττωσιν ένεκα έκτάκτων εισπράξεων	» 11,309,24		
*Ελάττωσις αναλογίας Δημοσίου ένεκα έκτάκτων εισπράξεων	» 6,274,36	» 17,583,60	
Δαπάναι τμήματ. Δ.-Καλαβρύτ.	» 150,375,81		
Γενικά έξοδα	» 4,671,12	» 155,047,43	
	Δρ. 3,705,871,40		

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

Εισπράξεις τμήματος Μύλων			
Καλαμών έτους 1911	Δρ. 2,043,194,45		
*Αφαιρέσει φόρου ειστηρίων επιβατών	» 81,209,15	Δρ. 1,961,985,30	
*Ελλειμμα τμήματος Μύλων-Καλαμών	» 780,495,9		
Εισπράξεις τμήματος Π.-Κ.			
Μελιγαλά έτους 1911	Δρ. 655,126,99		
*Αφαιρέσει φόρου ειστηρίων επιβατών	» 22,094,40	Δρ. 543,032,50	
*Ελλειμμα τμήματος Π.-Κ. Μελιγαλά	» 247,726,65		
Εισπράξεις τμήματος Δ.-Καλαβρύτων			
έτους 1916	Δρ. 129,938,15		
*Αφαιρέσει φόρου ειστηρίων επιβατών	» 5,391,15	Δρ. 124,547.—	
*Ελλειμμα τμήματ. Δ.-Καλαβρύτων	» 48,084,03		
	Δρ. 3,705,871,40		

*Ελλειμμα τμήματος Μύλων-Καλαμών εκ τόκων και χρεωλυσίων Δανείων	Δρ. 236,879,35		
*Ελλειμμα τμήματος Μύλων-Καλαμών εκ δαπ. εκμετ.	» 296,779,39	Δρ. 533,658,74	
» Π.-Κ.-Μελιγαλά	» »	» 141,515,18	
» Δ.-Καλαβρύτων	» »	» 41,809,67	Δρ. 716,983,59
» εκ τύπων έκμεταλλεύσεως (Baréme) τών 3 τμημάτων		» 359,323,81	
		Δρ. 1,076,306,60	

*Ενεκρίθη εν Αθήναις τη 29 Μαρτίου 1917.
 *Ο Γενικός Διευθυντής

ΑΝΤ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

*Ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου

Ι. ΕΙΤΑΞΙΑΣ

*Ο επί του Λογιστικού
 ΑΝΔΡ. Α. ΖΑΛΑΠΠΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ Γ'. ΑΘΗΝΑΙ, ΜΑΡΤΙΟΣ 1917. ΤΕΥΧΟΣ 113

ΑΠΟ ΤΑ ΑΝΘΗ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΩΝΤΛΑΙΡ
 ΕΙΜ' ΟΜΟΡΦΗ

*Απόψε, τί θά πῆς φτωχή γνῆχὴ ἐγκαταλειμμένη
 Καί τί θά πῆς καρδιά μου ἐσὸ πού ζῆς σὸ μαρσάμο,
 Σὶν πὺ δμορφη, τὴν πὺ καλή, τὴν πὺ ἀγαπημένη,
 Ποῦ ξάφρον τὸ θεῖο βλέμμα τῆς ξανάκανέ σε νεῖό ;

— Περίφρανα τίς χάρες τῆς νά μοῦ τές ψάλλῃς, Λύρα !
 Μὲ τίποτα ὁ μελένιος τῆς, δὲ μοῦάζει, σκλαβωμός,
 *Ἡ σάρκα τῆς, πνευμάτινη, ξεχόνει *Αγγέλων μῦρα,
 Καί τ' ἀχιδένα μάτια τῆς μᾶς ντύνουν μὲς τὸ φῶς.

Κ' εἶτε σῆς νύχτας τῆ σιωπῆ, τῆ μοναξιά, ἂν πηγαίνει,
 Εἶτε σὸς δρόμους πὺ βοῶν κοσμοπλημμυρισμένοι,
 *Ὁ ἴσκιος τῆς σὰν ἔνα φῶς στὸν ἄνεμο πλαναῖται

Κάποτε λέει : « Εἴμ' ὁμορφη καί θά ἐπιθυμοῦσα,
 Γιά τῆ δική μου ἀγάπη ἐσεῖς, τ' ὠραῖο ν' ἀγαπάτε
 Εἶμαι ὁ Φόλαξ ἄγγελος, ἡ Παγαρία κ' ἡ Μοῦσα. »

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΗΜΗΡΙΩΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Β'

Εἰς παίγιον τῆς τύχης μετεβλήθη ἕνας ἰσχυρὸς καὶ παντοδύναμος Τσάρος τῆς γῆς. Ἐγενήθη, ἀπὸ τοῦ λίκου του, ἀπὸ τῆς συλλήψεώς του ἀάμη, πρηνομοιοῦχος. Χωρὶς καμίαν πνευματικὴν ὑπεροχὴν, χωρὶς κανένα στολίδι μεγαλοφυΐας, χωρὶς καμίαν ἀστρατὴν εἰς τὰ μάτια καὶ κανένα κεραυνὸν εἰς τὰ χέρια, ἐπεβλήθη μέσα σὲ 120,000,000 ἀνθρώπων δικαίωματι μόνον γεννήσεως. Τὴν αἰγλήν, τὴν δόξαν, τὰς τιμὰς, τὰ πλούτη, τὴν ἐπιβολήν, τὴν ἰσχύν, τὰ παρτίκια σ' αὐτὸν ἕνα Στέμμα πού μπορούσε νὰ χωρέσῃ σὲ κάθε κεφάλι, ἕνα Σκήπτρον πού μπορούσε νὰ κρατῆσθαι εἰς τὴν χεῖρα, μία χλαμὴς πού μπορούσαν νὰ φέρουν οἱ ὅμοιο καθενός. Εἴκοσι καὶ ἑπτὰ χρόνια ἐβασίλευσεν, ἤκοισεν ἔξουσίαν Ἀυτοκρατορικὴν καὶ μυλονότι ἡδύνατον νὰ στρέψῃ τὴν δύναμίν του ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου, ὑπὲρ τῶν ὁμοίων του, ὑπὲρ τῶν συμπατριωτῶν του, ὑπὲρ τῶν ὑπηκόων του, ὑπὲρ τῶν παιδιῶν του τέλος, ἀφοῦ τὸν ἀπεκάλουν **Πατριούλη**—ἐν εὐλαβεί στάσει οἱ ἀγαθοὶ Μουζικιοὶ—παρῆλθεν ἀδιάφορος—μολοντοὶ τὸν ἀποκαλοῦν **καλοκάγα-**

θον—μεριμνῶν μόνον πῶς ν' ἀφίση τὴν κληρονομίαν τοῦ Στέμματός του ἄθικτον εἰς τὸν Διάδοχόν Του! Ἐτύχως ὅτι τὰ ἀνθρώπινα εἶνε τόσο ἀσταθῆ, τόσο ἐμετάβολα, τόσο παγκινῶδη εἰς τῆς εἰμαρμένης τὰς βουλὰς, πού καὶ ἐνός Τσάρου πανισχύρου ἡ Τύχη νὰ ἐξαερατῆ ἀπὸ τὴν πνοὴν ἐνός οἰουδῆποτε λαϊκοῦ ρεύματος. Καὶ τὸ λαϊκὸν αὐτὸ ρεῖμα ἐκπροσωποῦμενον ἀπὸ τὴν Δούμαν, καταλλήλως πνεῦσαν, παρέσυρε καὶ τὸ Στέμμα, καὶ τὸ Σκήπτρον καὶ τὴν Χλαμύδα καὶ μετέβαλε τὸν αἰγλήνετα Ἀυτοκράτορα Νικόλαον τὸν Β'· εἰς ἕνα ἀπλοῦν οἰκογενεϊαρχὴν ὁ ὁποῖος, ἄλλην ἐπιθυμίαν δὲν ἔχει παρὰ τὴν εὐρίσκειται παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἀσθενικοῦ Υἱοῦ Του. Ὁ διανοούμενος κόσμος ὁ ὁποῖος εἰς τὰ Βασιλικά καὶ Ἀυτοκρατορικά πρόσωπα δὲν βλέπει παρὰ μίαν ἀνορθογραφίαν εἰς τὰ πολιτεύματα τῶν πολιτισμένων καὶ προοδευτικῶν ἔθνων, ἐπιδοκιμάζει τὴν κατάργησιν, ἐνός τυραννικοῦ Θρόνου, ἀλλὰ καὶ συμπαιθεῖ τὸν Πατέρα πού πάσχει παρὰ τὴν κλίνην ἐνός φιλασθένου ἐρῆβου.

Η ΡΩΣΣΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Ἡ ῥαγδαία μεταβολὴ τοῦ Ρωσικοῦ πολιτεύματος, ἡ ἐκδηλωθεῖσα διὰ τῆς μεταπτώσεως ἀπὸ τοῦ ἄρκου ἀπολυταρχικοῦ εἰς τὸν πολυκεφάλου—μέχρι τινός—δημοκρατικαίου, ἦτο συνέπεια ὀξυτάτης πάλης, ἐνταθείσης ἐσχάτως λόφῳ τῶν πολεμικῶν ἀτυχημάτων τοῦ Ρωσικοῦ Στρατοῦ. Στοῦρμερ, Πρωστοπολάφ, Μπομπρινσκι, Ρασπουτίν—ὁ δολοφονηθεὶς Μοναχός—Γκαλιτὸν—ἐπὶ τῆς Πρωθυπουργίας τοῦ ὁποῖου ἐγένετο ἡ ἐπανάστασις—περὶ τὸν Ἀυτοκράτορα Νικόλαον, ἔξεπροσώπων τὴν ἀπολυταρχίαν, τὴν ἀντίθεσιν, ἡ Δούμα καὶ τὰ Ἐπαρχιακά Συμβούλια, τὰ Ζέμστρος, μετ' ἀρχῆς τὸν Μαλιούκωφ, τὸν Πρόεδρον τῆς Δού-

μας Ρατζιάνκο καὶ ἄλλους, ἔξεπροσώπων τὴν Ἀνατροπὴν, τὴν Ἐπανάστασιν. Ἡ ἔντασις τῆς διαστάσεως τῶν ἀντιμαχομένων μερίδων ἐξεδηλώθη ἀπὸ τοῦ π. Δεκεμβρίου καὶ εἰς τὰ μέσα σχεδὸν τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἔ. ἔ. ἐπλήθον τὰ ἀποτελέσματα. Ὁ Μαλιούκωφ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Δούμας τῆς 16 Δεκεμβρίου προέβλεπε ἀπροκαλύπτως τὴν Ἐπανάστασιν, τὸ δὲ Συνέδριον τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Πολεμικῶν Βιομηχανιῶν καλεῖ τὴν Δούμαν νὰ ἐμμεῖνη εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς πρὸς ἐγκατάστασιν Κυβερνήσεως Συνταγματικῆς ὑπευθύνου. Ἡ ἀπολυταρχία κλονίζεται. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Πρίγκη-

πος Γκαλιτὸν μετὰ τινὰς ἀμφιταλαντεύσεις ἀποφασίζει τὴν διάλυσιν τῆς Δούμας παρὰ τὰς δοθείσας ὑποσχέσεις τῆς περὶ ἐπεκατασεῶν τῶν δικαιωμάτων τῆς. Ἄμεσος συνέπεια τοῦ πραξικοπήματος αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἡ καθάρσις τῆς Κυβερνήσεως, ἡ φιλίασις τῶν Ὑπουργῶν καὶ ὁ ἐξαναγκασμὸς τοῦ Τσάρου πρὸς παραίτησιν. Οἱ στρατηγοί, οἱ Μ. Δούκες, τὰ Σωματεία, οἱ Ἐργάται, οἱ Σοσιαλισταί, ὁ Στρατός, τὸ Ναυτικόν, οἱ Μουζικιοὶ, ἡ Ἐκκλησία, οἱ Ἐθνεγεῖς κώπουν πρὸ αὐτῆς, ἀναγνωρίζουν τὰς πράξεις τῆς, δέχονται τοὺς ἀρχηγούς τῆς σχηματίζοντες τὴν πρώτην Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ τὸν Πρίγκηπα Ἀβόφ, καὶ μετὰ θεραπευτικῆς εὐλαβείας ὑπακούουν εἰς τὰ κελεύσματα τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Δούμας ὑποστηριζομένης ὑπὸ τῆς φροσύνης καὶ ἐχούσης ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πρόεδρον τῆς Δούμας, μετ' ἔξουσίαν ἕστη πρὸς τὰ δικαιώματα ἐνός Προέδρου Δημοκρατίας. Ἐκτοτε ἐξελλίσσεται ἡ ἐπανάστασις εἰς νέαν πολιτικαὴν μορφήν, εἰς νέαν πολιτικαὴν καθεστῶς. Ὁ τέως Τσάρος παραπομπόμενος συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν παραίτησιν καὶ τὸν ἀσθενικὸν υἱὸν Του καὶ ὑποδεικνύεται διὰ διαγγέλματος κληρονόμος τοῦ Θρόνου του τὸν ἀδελφόν του **Μιχαήλ**. Ἡ Ἐπανάστασις ἔτι δὲν ἱκανοποιεῖται, τὸ Ἐργατικὸν Κομμάτιον ζητεῖ συντακτικὴν Ἐθνοσυνέλευσιν πρὸς καθορισμὸν τοῦ Πολιτεύματος καὶ ὁ Μέγας Δούξ **Μιχαήλ**, ὁ ἐπίδοξος πῆσον Ἀυτοκράτωρ, διατάζει ν' ἀποδεχθῆ τὴν βασιλείαν κληρονομίαν καὶ δηλώνει ὅτι θὰ περμενῆ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τὴν ἀπόφασιν. Ὁ ἕκτοςτος Ἀυτοκράτωρ **Νικόλαος ὁ Β'**, ἔμαθε τὴν ἀπόφασιν τῆς καθαιρέσεώς του ταξιδεύων. Μετέβηεν εἰς Τσέρκωε-Σέλλο συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κόμητος Φρειδερίκου, τοῦ Ναυάρχου Νύλλωφ καὶ τοῦ Στρατηγοῦ Βοϊκέωφ. Εἰς τὸν Σταθμὸν τῆς Βιγέρας διε-

τάχθη ἀποτόμως τὸ σταμάτημα τῆς ἀμαξοστοχίας κατὰ τηλεγραφικὴν διαταγὴν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Πετροπόλεως. Ὁ Ἀυτοκράτωρ ἐξῆπνησε καὶ ἐξήγησε πληροφορίας. Ἡ ἀκολουθία του τὸν καθήσχεσε διὰ διαφόρων ψευδῶν πληροφοριῶν, ὁ Στρατηγὸς δῆμος Ζαμπέλ, διοικητῆς τῆς ἀμαξοστοχίας, ἀναγκάστηκε διότι ἠπάται καὶ εἰς τοιαύτας κρίσεις στιγμὰς τὸν Ἀυτοκράτορα τοῦ ἀπεκάλυψε τὴν ἀλήθειαν.

Συγγιμὴ ὑπερόχως τραγικὴ διὰ τὸν ἀτυχήσαντα Τσάρον. Ἐδέχθη τὸ πλήγμα μετὰ κατὰλήσουσαν ἡρεμίαν, μετ' αὐτοκρατορικὴν ὄντως ἀξιοπρέπειαν.

— Γιατί δὲν μοῦ εἶπαν τίποτε; Ἐγὼ δὲν ἔξερω τίποτα καὶ ὅλα ἐτελεύτησαν!

Καὶ μετ' ὀλίγον
— Ἐβλόγητός ὁ Θεός. Θὰ διευθυνθῶ εἰς τὴν Λιβάναν, εἰς τοὺς κήτους μου! Ἄγαπῶ τόσο τὰ λουλούδια!

Αἱ ἄλλαι λεπτομέρειαι τῆς ἱστορικῆς ἐκείνης νυκτὸς εἶνε ἔξ ἴσου σπληνητικαὶ καὶ θὰ παραμείνουν μνημεῖον τῆς ἀσταθείας τῆς τύχης τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ λυπηρότερον δὲ ἔξ ὅλων εἶνε ὅτι οὔτε ἡ τελευταία ἐπιθυμία τοῦ Τσάρου δὲν ἐξεπληρώθη. Τὰ **λουλούδια** τῆς Λιβάνιας ἀκόμη περιεμένου τὸν πιστὸν του φίλον. Ἡ νέα Κυβέρνησις κρατεῖ περιορισμένον τὸν Τσάρον ἐνῶ ἡ Ἀγγλία δηλώνει ὅτι εὐχαρίστησεν τὸν ἐδέχτο καὶ φίλοσενῆσιν εἰς Λονδίνον τὴν Ἀυτοκρατορικὴν Οἰκογένειαν τῆς Ρωσσίας. Τὰ μετέπειτα τῆ Ρωστικῆς ἐπαναστάσεως παραμείνου εἰσὶ ἀσταθῆ μένοντα ἀκόμη εἰς τοὺς εἰρηνοφίλους ἐλλείδας περὶ ἀπαρχῆς ἐνός καθεστῶτος ἱκανοῦ νὰ συγκεντρώσῃ τὰς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης προσπάθειαις τῶν ἀντιμαχομένων Λαῶν.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΜΑΘΗΤΗΣ ΤΟΥ ΣΟΠΗΝΧΑΟΥΕΡ

ἘΤί τρέλλα νὰ λυποῦμεθα καὶ θρηνηλοῦμεν, διότι παρημελήσαμεν ν' ἀπολαύσουμεν, κατὰ τὸ παρελθόν, τὴν δέινα εὐτυχίαν ἢ τὴν δέινα εὐχαιρίστησιν! Τί περισσότερο θὰ εἴχομεν τώρα; Τὴν ἀπεξηραμένην μομίαν μιᾶς ἀναμνήσεως. Καὶ τὸ ἴδιον συμβαίνει δι' ὅλα ὅσα ἀποτελοῦν τὸν κλήρον μας.

A. Schopenhauer

Ὁ πρῶτος μαθητὴς τοῦ περιφήμου φιλοσόφου τῆς Φραγκφούρτης ὠνομάζετο Δουδοβέκος Φὸν Ντός. Κατήχητο ἐκ Φαρτερκίρχερ τῆς Κάτω Βαυαρίας. Κατὰ τὸ ἔτος 1846, ἀφοῦ ἀνέγνωσεν ἅπαντα τὰ ἔργα τοῦ Σοπενχάουερ ἐνεθουσιάζθη τόσο, ὥστε τὴν ἐνεφωλεύθη μόνος ἰδέα καὶ ἐναίως πόθος νὰ γνῶσθῃ προσωπικῶς τὸν συγγραφέα τοῦ περιφήμου ἔργου: «Ὁ κόσμος ὡς θέλησις καὶ παράστασις». Παρήλθον

ὁμος τρία ἔτη, ἕως ὅτου πραγματοποιήσῃ τὸ τόσο ἐπιθυμητὸν ταξίδιον μέχρι Φραγκφούρτης, ἐν ἧ δέεμενον ὁ πολὺς φιλόσοφος τῆς ἀεθλήσεως. Ἡ πρώτη αὐτοῦ συνάντησις μετ' αὐτὸν Σοπενχάουερ ὑπῆρξεν ἡ ὀραιοτέρα ἡμέρα τῆς ζωῆς του. Ἡρέσκετο δὲ κατόπι νὰ διεγῆται τὴν πρώτην ταύτην συνάντησιν, τὰς συνθήκας ὑφ' ἃς ἐγένετο, ὅλα ὅσα τέλος ἐχαρακτήριζον τὸν μέγαν μεμνήμερον, ἐν ᾧ ἐμφαίνεται ὁ πατήρ τῆς συγχρόνου ἀπαισιοδοξίας. Ἡ σὺνυγος τοῦ Δουδοβέκου Φὸν Ντός ἔζη ἀκόμη—τουλάχιστον πρὸ τοῦ φρικαδούς πολέμου—διαμένουσα πάντοτε εἰς τὸ Φαρτερκίρχερ. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη συνέταξε τὰ «Ἀπομνημονεύματα» τοῦ συζύγου τῆς ἐπὶ τοῦ Σοπενχάουερ καὶ τὰ ἐνεπιστεῖθη εἰς τὸν Χάιν Τάουμπ. Ὁ Τάουμπ ἀνεδημοσίευσεν ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Φραγκφούρτης» τὴν πρώτην ἐπίσκεψιν τοῦ μαθητοῦ εἰς τὸν διδάσκαλον.

«Όταν ο Δουδοβίκος φόν Ντὸς ἔφθασε πρὸ τῆς ἐξουθίας τοῦ Σοπευχάουερ, μόλις συγκρατούμενος ἐξ εὐνοίτου συγκινησῶς, ἔσπευε τὸν μοχλίσκου τοῦ κώδωνος. Ἀμέσως προσέτρεξε μία ὑπέρτρια, ἡ ὁποία ἐξήγγησε εἰς τὸν ἀγνωστον ἐπισκέπτην, ὅτι ὁ »Herz Doctor« ἐκούματο ἀκόμη, ἀλλὰ τῷ προσέθεσε, ὅτι εἰν θέλη δύναται νὰ λάβῃ τὸν κόπον νὰ εἰσέλθῃ, διότι ἦτο ἡδὴ ἡ ὥρα νὰ τὸν ἀποσπᾷ ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τοῦ Μορφῶος.

Ἡ ὑπέρτρια ἐκτύπησεν ἐλαφρῶς τὴν θύραν τοῦ φιλοσόφου. Ἄλλ' οὐδεμίαν ἀπάντησιν ἔτυχεν. Ἐκτύπησεν ἰσχυρότερον. Οὐδεμία ἀκόμη ἀπάντησις. Τότε ἡ ὑπέρτρια ἐθύμωσε καὶ ἤρξατο νὰ κτυπᾷ δι' ὄλον τὸν δυνάμεόν της. Τέλος μίαν στενωρία φωνὴ ἠκούσθη ἐκ τοῦ κλειωμένου δωματίου: «Ἀνοίξατε λοιπὸν! Ἀνοίξατε λοιπὸν!» Ἡ νεαρὰ ὑπέρτρια τρέμουσα δι' ὄλον τὸν μελὸν της, ἐφόναξεν εἰς τὸν κύριόν της, ὅτι ἔχασε τὸ κλειδὸν καὶ δὲν ἠδύνατο ν' ἀνοίξῃ: «Ἐς λάβῃ τὸν κόπον ὁ Κύριος Δόκτωρ ν' ἀνοίξῃ τὴν θύραν μετὰ τὸ ἰδικὸν τοῦ κλειδίου. Κάπου ἐκεῖ θὰ εἶναι...» Ἄλλ' ὁ Κος Δόκτωρ ἐξηκολούθει νὰ βουζῆται ὡς θηρίον. Ἡ ὑπέρτρια ἐστράφη τότε πρὸς τὸν κ. Ντὸς καὶ τῷ ἐξήγγησε ὅτι ὁ κύριος «εἶνε κουφὸς» ἔπειτα δὲ προσέθεσε: «Καὶ ὅταν εἶνε ἔτσι ἀργεργιμένος δὲν θέλει ν' ἀκούσῃ τίποτε». Ἐξηκολούθει, ἐν τούτοις, ὁ φιλόσοφος νὰ ὑβρίζει ἐν τῷ δωματίῳ του, μὴ δυνάμενος νὰ εὐρὴ τὸ κλειδὸν τῆς θύρας! Ὁ Κος Ντὸς ἠτοιμάζετο ἡδὴ ν' ἀναβάλῃ τὴν ἐπίσκεψίν του δι' ἄλλην ἡμέραν, ὅποτε ἡ θύρα ἠνοιξε μετὰ πατάγου καὶ ἐπαρουσιάσθη πρὸ αὐτοῦ ὁ Σοπευχάουερ!

Ἦτο κατέρυθος, ἐκτὸς ἐαυτοῦ: «Θὰ με σκοτώσῃ αὕτη, ἐγόγγυζε, θὰ με σκοτώσῃ μετὰ τὴν βλακίαν της καὶ τὴν ἀκαταστασίαν της!» Ἐπειτα, ἀφοῦ προηγούμενος ἐκεραυνοβόλησε διὰ τοῦ βλεμματίου του τὴν δίσμοιρον ὑπέρτριαν, ἔστρεψε πρὸς τὸν ἐπισκέπτην του:

— Καλῶς ἦλθατε, τῷ λέγει. Εἰσέλθετε λοιπὸν. Λυποῦμαι διότι κάμομεν γνωριμίαν ἐν μέσῳ τῶν κεραυνῶν καὶ τῶν ἀστραπῶν μίαν καταγιγὼς οἰκογενεακήν, ἀλλ' ὀλίγον ἐνδιαφέρει... Καλῶς ἦλθατε ἐν τῷ οἴκῳ μου.

Ὁ Σοπευχάουερ προσέφερεν εἰς τὸν νέον μαθητὴν του ὅλας τὰς τιμὰς τοῦ οἴκου του. Δὲν ἦτο, βεβαίως, εὐαρέστου ἐξωτερικοῦ ὁ φιλόσοφος τῆς Φραγκφούρης, ἀλλ' ὅταν ὠμίλουσε, πῶς ἔλαμπον οἱ ὀφθαλμοὶ του! Καὶ πῶς ὠμίλει! «Ὅστις δὲν τὸν ἤκουσε, διηγείτο κατόπι εἰς τὴν γυναικά. Τὸν ὁ φόν Ντὸς, δὲν δύναται νὰ σχηματίσῃ ἰδέαν. Ἡ γλώσσα του ἦτο μοναδική, ἦτο αὕτη ἡ ζῶή». Ἐδίδεν ἐντύπωσιν προσωπικῆν καὶ νέαν εἰς ὅλας τὰς ἰδέας, ἀς ἐξεφάρζετο. Ἐκτὸς δὲ τούτου τὸν ἐξυπνέει θαυμασίως ἡ πλέον ἀπέραντος μνήμη. Ἐναλλοτίζετο τὸν λόγον του δι' ἀρμόστων ρητῶν. Ἐν μᾶ λέξει ὠμίλει ὅπως ἔγραφε: εἰς τὴν ἐντέλειαν.

Καὶ ὁ Σοπευχάουερ ἐφάνη, εὐτυχῶς, ἐκπλαγεῖς συ-

ναντήσας ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Δουδοβίκου φόν Ντὸς μίαν ζωηρὰν εὐφύαν καὶ πολλὰς γνώσεις: «Δὲν εἴσθε, τῷ λέγει, ὅπως οἱ ἀπλοὶ περίεργοι, τῶς ὁποῖοι προσπαθῶ ν' ἀπομακρύνω, ὡς ὅλοι τε ταύχου, μετὰ τινος βραχείας λέξεις, ἐπιφορτίζω αὐτοὺς μετὰ κολακευτικῶν λόγων. Σεῖς εἶσατε εἰς πραγματικὸν μαθητὴ τῆς Ἐπιστήμης, εἰς ἐξ ἐκείνων πρὸς οὓς ὁ Χριστὸς δὲν εἶπε ἀνεπιτυχῶς: «Ἄφες τὰ πάντα καὶ ἀκολουθεῖ με!»

Τῇ προσκλήσει τοῦ Σοπευχάουερ, ὁ Δουδοβίκος φόν Ντὸς ἐπανέρχεται τὴν ἐπομένην. Ὁμίλησαν, σοβαρῶς καὶ ἐπὶ μακρὸν, περὶ φιλοσοφίας. Τὸ ἐπόμενον ἔτος ὁ φόν Ντὸς ἐπανέρχεται εἰς τὴν Φραγκφούρην καὶ προστρέχει εἰς τὸν διδάσκαλόν του. Ἄλλ' αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ Δουδοβίκος φόν Ντὸς ἦτο πολὺ ἐρωτευμένος μίαν χαριεσιώτην νεαρὰν κόρην, αὐτὴν, ἀκριβῶς, ἣτις ἔμελλε νὰ γίνῃ σύζυγός του. Εἶχε τὴν καρδίαν τόσο πληρῆ ἐκ τοῦ συναισθήματος τούτου, ὥστε δὲν ἠδύνηθη νὰ συγκρατηθῇ πρὸ τοῦ μεγάλου διδασκαλοῦ.

Ἐπὶ τῇ ὁμολογίᾳ τῆς «ἀδυναμίας», τὸ μέτωπον τοῦ Σοπευχάουερ συναφρώθη καὶ ἀπήγγειλεν ἕνα φιλικὸν ἐναντίον τοῦ ἔρωτος τοῦ γάμου:

«Νέε ἀνθρώπε, τῷ λέγει, μὴ νυμφεύσῃ! Ἀκούσατε τὴν συμβουλὴν μου: μὴ νυμφεύσῃ! Ἀφήσατε τὴν ἐπιστήμην νὰ οἶς ἐξυπηρετήσῃ καὶ ὡς παλλακίς καὶ ὡς σύζυγος. Θὰ εἶσθε χιλιάς φορές καλλίτερον. Ὁ παρ' ἡμῶν γάμος ἐν τῷ μάλῳ παράλογον ἐξ ὅσον δύναται τις νὰ φαντασθῇ. Οἷας ὑποχρεώσεις καὶ ὑπερμετρα καθήκοντα ἐπιβάλλει εἰς τὸν ἀνθρώπον διὰ τὰς ὀλίγας ἐφημέρους χαράς, ἃς τῷ προσφέρει νὰ γευθῇ!» Ὁ Δουδοβίκος φόν Ντὸς ὑψώσας ἀσθενῶς τὴν φωνήν του, διὰ νὰ διαμαρτυρηθῇ, διακόπτεται ἀποτόμως ἀπὸ τὸν τρομερὸν μισοσύνην φιλόσοφον: «Σιωπήσατε λοιπὸν. Γνωρίζω τὰς γυναῖκας. Δὲν διαβλέπων ἐν τῷ γάμῳ εὐμὴν ἐν κατάστημα προμηθεῖαν. Καθ' ἣν στιγμήν ὁ πατήρ μου κατέκειτο ἀσθενῆς, μὴ δυνάμενος ν' ἀφίση τὸ κάθισμά του, θὰ ἦτο τελείως ἐγκαταλειμμένος, εἰδὲν δὲν ἔχεν ἕνα καλὸν ἱππότην ὁ ὁποῖος προθυμοποιεῖτο νὰ ἐκτελή πρὸς αὐτὸν ὅ,τι καλοὺν καθῆτο· πρὸς τὴν ἀνθρωπότητά. Καὶ καθ' ἣν στιγμήν ὁ πατήρ μου ἀπέθνησκεν εἰς μίαν γυναικᾶν τοῦ οἴκου του, ἡ κυρία μήτηρ μου ἐδέχετο εἰς τὴν αἰθουσάν της. Ἐδισακέδαζε βασιλικῶς, καθ' ἣν στιγμήν ὁ σύζυγός της ὑπέφερεν ἐκ τρομερῶν πόνων. Ἰδοὺ αἱ γυναῖκες, ἰδοὺ ὁ ἔρωσις!»

Ἡ εὐγλωττία αὐτῆς διατριβῆς τοῦ διασήμου μαθητῆ τοῦ φόν Ντὸς ἐκίνησε τὸν φόν Ντὸς, δὲν δύναται νὰ σχηματίσῃ ἰδέαν. Ἡ γλώσσα του ἦτο μοναδική, ἦτο αὕτη ἡ ζῶή». Ἐδίδεν ἐντύπωσιν προσωπικῆν καὶ νέαν εἰς ὅλας τὰς ἰδέας, ἀς ἐξεφάρζετο. Ἐκτὸς δὲ τούτου τὸν ἐξυπνέει θαυμασίως ἡ πλέον ἀπέραντος μνήμη. Ἐναλλοτίζετο τὸν λόγον του δι' ἀρμόστων ρητῶν. Ἐν μᾶ λέξει ὠμίλει ὅπως ἔγραφε: εἰς τὴν ἐντέλειαν.

Ἡ εὐγλωττία αὐτῆς διατριβῆς τοῦ διασήμου μαθητῆ τοῦ φόν Ντὸς ἐκίνησε τὸν φόν Ντὸς, δὲν δύναται νὰ σχηματίσῃ ἰδέαν. Ἡ γλώσσα του ἦτο μοναδική, ἦτο αὕτη ἡ ζῶή». Ἐδίδεν ἐντύπωσιν προσωπικῆν καὶ νέαν εἰς ὅλας τὰς ἰδέας, ἀς ἐξεφάρζετο. Ἐκτὸς δὲ τούτου τὸν ἐξυπνέει θαυμασίως ἡ πλέον ἀπέραντος μνήμη. Ἐναλλοτίζετο τὸν λόγον του δι' ἀρμόστων ρητῶν. Ἐν μᾶ λέξει ὠμίλει ὅπως ἔγραφε: εἰς τὴν ἐντέλειαν.

Καὶ ὁ Σοπευχάουερ ἐφάνη, εὐτυχῶς, ἐκπλαγεῖς συ-

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ Κ. ΚΑΤΖΙΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

A

— Ζῶ ὠραία, εἶπε ὁ πολίτης. Ἔγω ὑψώσει μέγα μαρμάρια καὶ μέσα εἰς τὰ πολυκύριμα διαμερίσματα τους, ἡ εὐμάρεια καὶ ἡ πολυτέλεια εὐτυγίζουσιν τὴν διαμονή μου. Ἐξαπλωμένους ἐπάνω εἰς τὴς ἀναπαυτικές πολυθρόνας μου ἀνάω τὸ ξεκούραστο σῶμα μου καὶ εἶχον κάποιο βλέμμα ἐξ ἡρώα βιβλία, πού μου ἐργάζονται ἀξίτητα γιὰ νὰ χωρῶ ἢ καὶ νὰ συγκινηθῶ ὀλίγον, μέσα εἰς τὴν ἀσυνέφραστη καὶ ἀλαμπυριστὴ ζωὴ μου. Ἐπειτα σηκώνομαι ἀργὰ γιὰ νὰ χαμηλῶ εὐάρεστα, καὶ πέρνω τὸ ὄροιο πρὸς τὴν διασκεῆσιν. Μὲ συναντοῦν ἀνθρώποι: χωλοὶ, τυρλοὶ καὶ ἀνεμποροὶ καὶ μετὰ μαχαρίζουσιν. Λέγουσιν, καὶ ἐγὼν δίκην νὰ πιστεύουσιν, πῶς εἶμαι ἀνθρώπος εὐτυχημένος. Ἀνεγνίζουσιν ἀπὸ τὰς καταιγίδες καὶ τοὺς ἀνέμους, μένω στὴ θέσιν μου σὺν ἁζώνωνος καὶ σὺν ἁβύσους. Κινούνται γύρω μου οἱ ἀνθρώποι καὶ οἱ κόσμοι. Κυττάζουσιν αὐτὸν πρὸς τὴν ἀκαταστασίαν καὶ εὐφροσύνην, πῶς χωρὶς ἀπόγνου δὲν θὰ μένω. Πρὸς τὴν ἀλλοίαν νὰ τιτανίζεσθαι καὶ καταλαβῶν ὅτι οἱ κόσμοι τὸν εἶναι σὺν θύμαμα στὴ καλοπέρασιν μου.

«Μολταῦτα εἶμαι κορασιμένος. Κάτι μεγάλο, κατὰ ἀκατάληκτο σταματᾷ στὸ κατώφλι τῆς καρδίας μου καὶ ἔχει γὰρ, κάθε κίρημα, καὶ δὲν εὐφροσύνην ἔχει μετὰ μαχαρίζουσιν, ἂν δὲν εἶμαι περισσότερο ἀξιόβηρος ἢ μαχαρισμένος. Τὰ κύματα τῆς ζωῆς εὐφροσύνην εὐφροσύνην εἰς τὴν πόρτα μου. Ἡ εὐθυμία γίνεται ἀνεύθυνος εἰς τὸ σπῆτι μου καὶ οἱ θῆνοι σὺν χαρῆς ἐκρυλῆς καὶ παρουστασιμένους χίνονται, ἀφοῦ καὶ οὐκ εἶναι τοὺς καλοῦν, πρὶν ἀκόμη φανῶν.»

«Θέλω κάποτε νὰ κινηθῶ, θέλω κάποτε νὰ κινήσω. Καὶ ἀμέσως με σταματᾷ ἡ ἀδράνεια. Στὸς ὁρόμους τῆς πόλεως πού ἐνεργητικὰ στροβιλίζονται αἱ μέταλοι. Τὸς νεύω νὰ μοῦ δεῖξουν κάποιο σημεῖον γιὰ νὰ εὐφροσύνην τὴν ὑπερβῆ μου, καὶ ἐκείνου κυκλιῶντων ὄλωνος τῶν γύρωσιν τῶν καὶ μοῦ γελῶν καταπρόσωπα. Τὸς ρωτῶ τοὺς ἀλλοτρίους γιὰ τὸ ὄροιο πού θὰ με φέρῃ σὺν μὴν ἄλλῃ ζωῇ, μετὰ μὴ κινουμένην γῆρα καὶ μοῦ φωνάζουσιν ἐμπρακτικῶς: «Γεννήθηκες στὴ Σύβαρι, μεῖνει εἰς τὴ Σύβαρι, ζῆσε εἰς τὴ Σύβαρι!»

B

— Καὶ μὲν ἀνθρώπου, πῶς σὲ λυποῦμαι, εἶπε ὁ στρατιώτης. Ἔγω τὸ ὑπαίτιον ἐγὼ πατρίδα καὶ τοὺς πατρῶνας γιὰ κρεβιάτια. Καὶ ἡ γὰρ, καὶ ἡ λύπη με φθάνουσιν τὴν στιγμήν πού βουζεῖ ἡ μάχη, τὴν στιγμήν πού πλέκομαι ἠρωτικό. Ὅταν γίνονται θέλλα καὶ ἀνεμοζάλη, ταυρίζω τὴ ζωὴ μου μετὰ τὰ στοιχεῖα πού παλεύουσιν καὶ νικῶν. Ἄν πέρτουν γύρω μου ἀνθρώποι σκοτωμένοι, ἂν στὰ ἀπαρακτά βράδια σηκώνεται ἀπὸ τὸ κλῆμα μου τὸ κλάμα καὶ ὁ στεναγμὸς τῶν μισοπειθαρχίτων ξένων καὶ τῶν ἀδοθητῶν συστρώων, ἐγὼ μοιζῶ μετὰ τὸ Πνεῦμα τῆς καταστροφῆς πού εἶναι ταυτόχρονα καὶ δημιουργία.

«Τὰ μέγαρα σου, πολίτα, ἐγὼ τὰ φτάνω. Σοῦ φέρνω ἀπὸ τὰς ξένες δουράτωες χώρες τὸ χρυσοῦ βαρυστάτο, γιὰ ν' ἀστράψῃ, γιὰ νὰ θυμαίνωσιν. Σοῦ φέρνω τὰ ἐθρῆκα περνεοκέντητα ἀτλάζια γιὰ νὰ σκεπάζω τοὺς ἀνυπνοὺς τοίχους, καὶ τὴ δική σου τὴ γύμνασιον. Σοῦ φέρνω τὸ μέλι τῆς ξένης μέλισσας, σοῦ φέρνω τὴ γλυκὴ τοῦ ξένου κόπου. Καὶ ὅσο σου ἐπιτρέπεται ζῆσε μετὰ τὴν ἀρπαγὴν μου, ἀνθρώπε. Ζῆσε ἀμεριμνα καὶ χαροπὰ γιὰτί οἱ καιροὶ ἀλλάζουσιν. Πῆρα τὸ μέλι σήμερα, γιὰ νὰ μοῦ τὸ πέρουν πάλι αὐριο. Ὁ ἀνεμος δὲν πνεῖ γιὰ πολὺ καιρὸ ἀπὸ τὸ ἴδιο σημεῖον. Ὁ Βορρῆς γίνεται Νοτιῆς, καὶ ὁ Μπάρτης γινεται Λιβάς. Μεῖνε δροσερὸς ὅσο τὸ θέλει ἡ σύγῃ, γιὰτί τὸ κεντρεὸ μετημέρι ἐρχεται, γιὰτί τὸ ψυχρὸ βραδὺ φθάνει.

«Χρᾶ στές ὥστε πού με φουάει αὐριο ἀνεμος. Ἐμπρὸς με φέρνει ἡ ὄρη. Ἐμπρὸς, κ' ὅτε ποτε τὸ φανταζομαι πῶς θὰ μπορούσα πῶς νὰ γυρισθῶ. Πῶς θὰ μπορούσα ν' ἀφίση νὰ εὐφροσύνην τὴν ρωτιὰ στὸ πατρικό μου σπῆτι. Πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν, ὅπως ἐγὼ στὺς ἐθρῆκους τοὺς τόπους, ἐθρῆκοὶ ν' ἀρπάζουν τὴν πατρίδα μου, ἐνεῖν ὡς γερμῶσιν πῶς καὶ τὸ καντήλι τῆς ἐκκλησίας μου.

«Καὶ γελῶ μετὰ τὸν ξένον πόνο ὡς πού νὰ τὸν ὄω στὸ φτωχικό μου. Σασιζῶ τότε καὶ μιλῶ μετὰ μομφῆ καὶ παρανοῖαν. Σασιζῶ καὶ κινῶ τὰ χέρια ἐξ ἀπειλή καὶ ἀπελπισία. Σασιζῶ καὶ καταρτίζω τὴν ἀδικίαν. Σασιζῶ καὶ γοντισιμένος ὑψῶν ἀδελφῶν γιὰ τὴν ζωὴ τῶν δικῶν μου. Μαῦρα πούλιτ περνοῦν στὸν οὐρανὸν μου. Καὶ θυμομαί πῶς τοὺς ἴδιους κρωγμοὺς ἀκούσα θταν στὴν ἴδια θέσι ἀκούει τὸ σπαθὶ μου γιὰ τὴν κατάκτησι. Μὲ τότε μετὰ χαροποιούσαν, ὡς προμήνυμα τῆς συμφορῆς τῆς ξένης καλυθούλας. Τότε μου πιστοποιοῦσαν τὴ φρίκη τοῦ σπαθιοῦ μου. Τότε ξεκινούσαν ἀπὸ τὸν Ταύτην, καὶ τῶρα ἀρροφθάνουν στὸν Ἐθρῶτα γιὰ νὰ μελνύσουν τὸ γαλατικό τῆς Σπάρτης, τῆς πατρίδας μου.

— Σὰς εἶδα εἶπε ὁ ποιητής. Σὰς εἶδα στὴ στάσι καὶ στὴν κίνησι. Ἦ αὐτὰ καὶ μοῦ βουζέουσιν ἀκόμη ἀπὸ τὰ ἀνόσια λόγια σας. Ἔρω τὴν φιλῆθον πατρίδα τοῦ ἐνός καὶ τὴν ἀμειτάστατην χώραν τοῦ ἄλλου. Καὶ ὅμως δὲν φεύγω ἀπὸ σιμὰ σας, ἀνθρώποι ἀνάξιοι. Θέλω σὺν Διάντης νὰ γυρισθῶ τοὺς κυκλῶς σας. Θέλω νὰ γνωρίσω τὸν ἀπελαστικό μαρμασὶν σας καὶ τὴν ἀνιστόρητη κακογορία σας.»

«Περγάζω στὺς ἀντιστάμενους τόπους καὶ στές ἀκνήθουτες κοιλιάς. Στές φοβερότερες νεροποντὲς στέχομαι φηλόκομος γιὰ νὰ ὄρωξω τὰς μαυροπλάκαμας μάγισσας τῶν μυστηρίων. Στροβιλίζουσιν πολλὰς μαχρὰ καὶ τῆς σῶμα πλῆσιόν μου. Κρατῶ τὸ μαστίγιον τῶν δαιμόνων καὶ κυριαρχῶ στὴν ἀνήκουστη ταραχῇ. Ἄλλὰ ὁ πύργος μου μεῖνει ἀκλήνητος. Ἀκλόνητος ἐπειδὴ τὸ θεμελίω τοῦ φηλοῦ βαθεῖα, βαστάται ὡς τὰ ἄδουτα τῆς ψυχῆς μου.»

«Καὶ ἐγὼ τὸ γνοῦσι τῶν ἀγγέλων γιὰ τοὺς καλοὺς ὠραίους τόπους. Ἔγω τὸ χαμογέλο μου γιὰ τὰ λουλούδια καὶ τὰ θεακὰ μου γλυκόλογα γιὰ τὴν ἀνεγγιστὴ παρθενία. Εἶμαι ἡ σῶμα τῆς αὐγῆς, εἶμαι τὸ ταυτόχρονα καὶ δημιουργία.»

άρωμα της ανοίξεως. Με περιτρέχουν τὰ πουλιά, και με στεφανώνουν τὰ ἄστρα. Χαρά σε κείνον που θὰ πλαγιάσει στους κήπους μου. Θὰ τοῦ ναουρίσω τὴ ζωὴ του γιὰ νὰ τοῦ πλύνω τὴ ψυχὴ του με ἄγνωστα νέματα. Θὰ τὸν μαράνω, γιὰ νὰ τὸν ζήσω. Θὰ τὸν νεκρώσω, γιὰ νὰ τὸν πλάσω. Καὶ θὰ εἶσαι τὸ πλάσμα μου, τρυφερό και ἀμόλυτο. Γιατί θὰ τὸ θερμὰν βαθεῖν, βαθύτατα εἰς τὰ ἄδυτα καρδίας μου».

«Πολίτη ἀπὸ τῆ Συβαρί και στρατιώτη ἀπὸ τῆ Σπάρτη, κυττάχτε με εἰς τὸ πρόσωπο. Κυττάχτε με, εἰς τὸ πρόσωπο. Κυττάχτε με, και ἂν μπορῆτε φωτίσετε τὸ δρόμο. Ἄν μπορῆτε, γαρμίστε τὰ παλάτια σας και κρύψτε κάτω ἀπὸ τὴ πατριὴ σας ἐστὶν τὰ

ἐπίβουλα σπαθία. Ἄν μπορῆτε, ὑψώστε βωμὸ ἐμπρὸς εἰς τὰ πόδια μου, και ἀντὶ γιὰ δεῖσι ἀφήστε τὸ δάκρυ νὰ τρέξη σὺν μετάνοιᾳ γιὰ τὴ ζωὴ σας τὴν παρασμένη».

«Ἄνθρωποι ἀπὸ τῆ Σύβαρι και πολεμισταὶ ἀπὸ τῆ Σπάρτη, κυττάχτε πῶς εἶμι ἐμπρὸς μου τὸ νερὸ τοῦ ἐξαγνισμού. Βοήθατε τὴ ζωὴ σας στὰ νέματά του. Βοήθατε τὴ κεφαλὴ σας, βυθίστε τὴ χερὶ σας στὴ θεῖα δύναμι του, κ' ἂν ἴσως ἡ φωτιὰ του σὰς κἀφῆ τὰ βλέφαρα και σὰς ζεματίσῃ τὰ δάκρυλα, ἄνθρωποι φιλήθονοι και πολεμισταὶ ἀδικόβουλοι, ἀρπάχτε με και ἀνεβάστε με στὸ Γολγοθᾶ, τὴν πατρίδα μου!

«X»

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Α Κ Α Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ

Ἐπιμένον εἰς τὴν σοφροσύνη τοῦ ζητήματος. Ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ἐν Πελοποννήσῳ συγκεντρωθέντος Στρατοῦ ὑπὲρ τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς γεωργικῆς αὐτῆς περιφερείας θὰ ἀποβῆ ὑπὸ ποικίλια ἐπιφύκει εὐεργετικωτάτη και εἰς τοὺς γεωργικοὺς πληθυσμοὺς τῆς και εἰς τὴν καθόλου παραγωγὴν.

Ἡ ἠθικὴ μάλιστα σημασία τῆς ἀποφάσεως ταύτης εἶνε ἀνυπολόγιστος ἀξίας. Μὲ μίαν μελετημένην ἐνέργειαν, με μίαν ὁργανώσιν σφισιάν, με ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς ἀρίστους τῶν γεωτῶνων μας, τῶν χημικῶν μας, τῶν ὀδοντολόγων μας, τῶν φυσικῶν μας, και με ἄνδρας πλήρεις ἀπὸ ρώμην και ἀλὴν ἢ Πελοπόννησος θὰ μεταβληθῆ εἰς Παράδεισον.

Ἦλθεν ἡ στιγμή ὁ Ἄλφειός ποταμὸς ὁ διαοχιζῶν τὴν Πελοπόννησον νὰ μεταβληθῆ εἰς πλουτοπαραγωγὸν πηγήν. Ἡ Παλαιὰ Ἑλλάς ἔχει τρεῖς μεγάλους ποταμοὺς: τὸν Πηνειὸν ἢ Θεσσαλίαν, τὸν Ἀχελῷον ἢ Στερεά, τὸν Ἄλφειον ἢ Πελοπόννησος και ἐν τούτοις δὲν κατορθώθη μετὰ τῶνων ἐτῶν ἐλευθεροῦ βίον νὰ ἐξευρεθῆ τρόπος διὰ τὴν ἐπιωρελῆ χρησιμοποίησιν τῶν. Ἐλυθήσαν ἔκτοτε ζητήματα κοσμοιστορικῆς σημασίας και τὰ ὀδοντολογικὰ ἔργα τῆς Θεσσαλίας, μολοντὰ διαρκῶς ὑπὸ μελέτην ἐν τούτοις ἀπέμειναν καὶ ἀποκείμενον εἰς τὴν πρωτογενῆ ἀθλιότητα εἰς ἣν τὰ παρελθόντα ἐκ τῶν Τούρκων. Δέκα και πέντε ἑκατομμύρια δρακίμων θὰ ἐπύρουν διὰ νὰ κατιστῆ ἢ Θεσσαλίαν ὁ στοιβῶλον τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν κλασσικὴν ἔκφρασιν, καὶ ἡ ἀσπεῖρευτος πηγὴ τῆς πλεονπολυποικιλίης και πολυμόρφου ὅσον και τῆς πλουσιωτέρας γεωργικῆς παραγωγῆς. Ὅσων νὰ ἐνεόκηψε θεομηνία εἰς τὴν Ἑλληνικὴν σφῆριν, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀπόφρασιν, εἰς τὴν ἑλληνικὴν δραστηριότητα και ἐνεργειαν ἀπὸ ἐτῶν ἡδὴ μαρμασμοῦ και νεκρώσεως χαρακτηριζῶν τὸν δημόσιον βίον τῆς πατρίδος μας. Ἀφῆθη εἰς τὴν τύχην τῆς ἢ Στερεᾶ, ἀφῆθη εἰς τὴν τύχην τῆς ἢ Πελοπόννησος. Συνέπεια τούτου ἡ μεγάλη πένια ἢ ὁποία μαστίζει ἀνεκάθεν τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν. Ἄν

μη ἢ φιλόπατρις μέριμνα τῆς Βασιλείσης ἐξεδηλοῦτο τῶσον οργαδία και ἀποτελεσματικὴ ὑπὲρ τῶν πενομένων εργατικῶν τάξεων εἶνε ζήτημα ἂν δὲν παριστάμεθα τὰς ἡμέρας αὐτὰς μάστιγες δεινοῦ ἀλληλοσπαρταγμοῦ. Αἱ περιστάσεις ὅμως τώρα ἐρχονται συνεπικουροὶ ἡμῶν, Δύναμις ἀνωτέρα ὀφτεῖ εἰς τὴν Πελοπόννησον χιλιάδες Ἑλλήνων στρατιωτῶν. Τοὺς συγκεντρώνει ἐκεῖ ἀδρανεῖς. Τί φυσικώτερον, λογικώτερον, ἐθνικώτερον νὰ τοὺς χρησιμοποιοῦμεν διὰ τὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους, τῆς φυλῆς μας, τῆς πατρίδος μας; Ἡ Πελοπόννησος στερεῖται δρόμων γεωργικῶν, και γεφυρῶν. Ἐχει ἔλη, τέλματα, τεχνίη καταστρεπτικά, ἐξανηλικτικά, ἀπορορητικά δυνάμεων μεγίστων τῆς ἐθνικῆς ζωῆς. Καὶ ὅμως κανεὶς δὲν συγκαίεται. Δὲν λαμβάνεται δὲ κανὲν θετικὸν και ἀποτελεσματικὸν και αὐτῶν μέτρον. Ἐν τούτοις ὁ στρατὸς ὁποῖον θαυματουργὸν ἐπίδρασιν θὰ ἐξῆσκει κατ' αὐτῶν; Καὶ ἰδοὺ ἐν ἐπακαιρότατον παράδειγμα. Τὸν π. Νοέμβριον ἤμην εἰς τὴν ἀγαπημένην μου πατρίδα τὸ Ναύπλιον και ἤκουσα μετὰ σεραμοῦ και εὐλαβείας ἀναφερόμενον τὸ ὄνομα τοῦ Μεράρχου Συνταγματάρχου κ. Κοντοῦλη. Διατὶ νομίζετε; Διότι εἶχε διατάξει ἀρκούτους Στρατιώτας νὰ ἐργασθοῦν πρὸς ἐπιχωμώσιν ἢ ἀποστράγγισιν ἐλῶν ἐξωθι τοῦ Ναυαλίου τὰ ὁποῖα κατεβασάνουν τοὺς πέριξ πληθυσμούς. Ἡ φιλόπολις ὅμως ἐπέμβασις τοῦ κ. Μεράρχου τάχιστα, ἀποτελεσματικώτατα, χωρὶς προῦπολογισμούς, χωρὶς γραφειοκρατίας παρεμβάσεις, χωρὶς ἀμφιπλανητομένους ἀποφάσεις, ἐπέφερον ὀριστικὴν ἐξαφάνισιν μιάς πληγῆς ἢ ὁποῖα ὁ Θεὸς γνωρίζει πόσας δεκαετηρίδας ἐμάστιξε τοὺς κατοίκους. Καὶ οἱ Ναυαλῆες εὐγνώμονες ἀνεγνώριζον τὸ εὐεργέτημα.

Αἱ ζημία ἐκ τῶν ἐλῶδων πυρετῶν εἶνε ἀνυπολόγιστοι εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τὴν Ν. Ἐπίδαυρον μίαν ἀπὸ τὰς θελτικωτέρας παραλίας τῆς Ἀργολίδος παρηκολούθησα οἰκτρὸν θέαμα πρὸ τινῶν ἐτῶν. Ὁλος ὁ γεωργικὸς πληθυσμὸς τοῦ χωρίου ὠχρὸς, ἀναι-

μικὸς, ἐξηγηλιμένος, καχεκτικός, χωρὶς ὄρεξιν ἐργασίας κατέβαλε βαρύτατον φόρον ὑγείας, εἰς τὴν ἐλαιοποιαν. Διότι δὲν ὑπῆρχε και δὲν ὑπάρχει ἴσως, ἀκόμη οὐδὲ ἔλγος εἰσωνι, δεισίας εἰς τοὺς πολιτευομένους τοῦ τόπου, εἰς τὸν Νομάχη, εἰς τοὺς πολυωνόμους Ἐπιθεωρητὰς και εἰς αὐτὸν τὸν Δεσπότην τῆς περιφερείας. Ἐὰν θελήσῃ κανεὶς νὰ εἰσελθῆ εἰς λεπτομερείας θὰ χρειασθῆ νὰ γράφῃ ἐπὶ μῆνας διεκτραγο-

δῶν τὴν ἀθλιότητα τῆς Ἑλληνικῆς διοικητικῆς μηχανῆς. Ἀλλὰ τῶν γοημιῶν αὐτῶν ὁ σκοπὸς εἶνε ὁ πόθος νὰ διεγείρωμεν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ νέου Ἑλληνοπολιτείας πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἰδέαν τῆς χρησιμοποιοῦσεως τοῦ Στρατοῦ τῆς Πελοποννήσου και θὰ μᾶς ἐπιτραπῆ και πάλιν νὰ ἀναπτύξωμεν τὸ ζήτημά μας.

ΔΗΜ. Λ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Ο Ο Φ Θ Α Λ Μ Ο Σ

(ΑΠΟ ΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑ ΤΟΥ Κ' ΧΑΡΑΜΗ)

(Συνέχεια)

Ἡ ὄρασις ἐκίνησε τὸν θαυμασμόν ἀπὸ τῆς ἀποαρχαιότητος και ἐν ἡ ἐποχῇ ὁ ἄνθρωπος ἐστερεῖτο τῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων, δι' ὃν νῶν ἐρμηνεύομεν πάντα τὰ φυσικὰ φαινόμενα και πάσας τὰς λειτουργίας τοῦ ζῶντος ὄργανισμοῦ, τῇ ἐποχῇ λέγω ἐκείνη ἢ λειτουργία τῆς ὄρασεως ἐθεωρήθη ὡς τι ὑπερφυσικόν.

Ἡ πρώτη ὀπτική θεωρία εὐρίσκειται ἐν Ὀμήρῳ, κατὰ τὴν θεωρίαν δὲ ταύτην ἢ ὄρασις τελεῖται διὰ πυρὸς ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἐκπεμπομένου και ὅπερ, ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων πηγνύμενον, ἀπεργάζεται τὴν ὄρασιν

«Ὄφθαλμοὶ δ' ἄφα οἱ πυρὶ λάμπειον»

λέγει περὶ τοῦ Διὸς ὁ Ὀμηρος. Περὶ δὲ τοῦ Ἐκτορος ἐν πολέμῳ μαινομένου λέγει:

«Πυρὶ δ' ὄσσε δεδίει»

Και περὶ τοῦ Ἀχιλλέως μένεα πνέοντος διὰ τὸν φόνον τοῦ Πατρόκλου λέγει:

«Τὼ δὲ οἱ ὄσσε λαμπέσθην ὄσσειε πρὸς οὐρανὸν»

Και ἄλλαχού δὲ τῶν ἐπῶν τοῦ Ὀμήρου ἢ αὐτὴ φαινεται θεωρία. Ἐδῶ γὰρ δὲ εἰκάζει τις βτι ἢ ἔκφρασις «ὀφθαλμῶν τε βολαί» σαφῶς ἀποτυπῶι τὸ τῶν μετέπειτα φιλοσόφων ὀπτικὸν θεώρημα, τὸ βτι δηλαδὴ τὸ ὄραν γίνετα διὰ τοῦ ἐπὶ τὰ ὀρώμενα ἐκπεπομένου ὀφθαλμικοῦ πυρὸς.

Φαίνεται δὲ βτι ἢ ὀπτικὴ αὕτη θεωρία ἐδημιουργήθη ἐκ τῆς περὶ Ἡλίου δοξασίας, διότι ὁ Ἡλιος ἐθεωρεῖτο ὡς θεὸς ἀνθρωπόμορφος, ἔχων πρόσωπον

και ὀφθαλμούς, ἀπὸ τῶν ὁποῖων ἐκπέμπονται λαμπραὶ ἀκτίνες και διὰ τῶν ὁποῖων ὄρα ἀξόδατα.

Τούτου ἀριδιόλους καταφαίνεται ἐκ τοῦ ὕμνου εἰς τὸν Ἡλιον.

«Σμερδὸν δ' ὄγε δέρκεται ἔσσις χρυσεῖος...λαμπραὶ δ' ἀκτίνες ἐπ' αὐτοῦ ἀγγλῆεν στίλβουσι».

Ἡ πρώτη αὕτη ὀπτικὴ θεωρία ἴσχυε μέχρις ἐποχῆς πολλῆ τοῦ Ἰπποκράτους μεταγενεστέρας. Καὶ ἐπεχείρησαν μὲν τινες τῶν τότε φιλοσόφων ἄλλας νὰ ἐδραϊώσωσι θεωρίας, δὲν ἴσχυσαν ὅμως τὴν πρώτην νὰ καταρρίψωσι. Τὴν θεωρίαν ταύτην ἀσπάσεται και ὁ Ἡσόδος ὅστις πολλαχού ἐκφράζει ταύτην, προκειμένου δὲ περὶ τοῦ ὄψεως Τυφώεος ἔχοντος ἑκατὸν κεφαλὰς, λέγει ἐν Θεογονίᾳ, βτι ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἐξεπέμπετο πῦρ κτλ.

Καὶ ὁ Ἀτγύλος, και ὁ Πίνδαρος, και ὁ Ἐδριπίδης, και ὁ Ἀλκαῖος και ἄλλοι ἐτι τῶν ποιητῶν τὴν αὕτην δέχονται ὀπτικὴν θεωρίαν.

Παρέρχομαι τὰς κατόπιν κρατησάσας θεωρίας, ἄλλως δὲ τὴν πρώτην ταύτην ἀνέφερα μόνον ἵνα δεῖξω βτι ἀνεκάθεν ἢ λειτουργία τῆς ὄρασεως ἐκίνει τὸν θαυμασμόν.

Παρήλθεν ὅμως ἢ ἐποχῇ τῆς μεταφυσικῆς ἐρμηνεύσεως τῶν φυσικῶν φαινομένων, και βαθμῶδον και κατ' ὀλίγον ἢ ἐπιστήμη ἐνεθρονίσθη ἐν ἔλῃ αὐτῆς τῇ μεγαλοπρεπεῖ ἐρμηνεύσεως τὰ πάντα μετ' ἀποδείξεων. Καὶ δὴ ἢ λειτουργία τῆς ὄρασεως ἤγαγε τοὺς ἐπιστήμνας εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν κανόνων τῆς ὀπτικῆς και τὴν δημιουργίαν ὀλοκλήρου ἐπιστήμης δεομένης χρόνου πολλοῦ πρὸς μελέτην και ἀκριθῆ κατανόησιν εἰς ἀπάσας αὐτῆς τὰς λεπτομερείας.

(Ἐστειν συνέχεια)

ΜΑΡΤΙΟΣ 1917

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗΝ ΖΩΗΝ

- 1 Μαρτίου.— Συνεχίζονται αι νίκαι των Άγγλων εις την Μεσοποταμίαν.
- 2 Μαρτίου.— Οι Γερμανοί εκκενώνουν την Μπακόμ.— Ήξερράγγ Έπανάστασις εις Ρωσσίαν. Έφυλακίσθησαν οι Ύπουργοί.— Έπαναστατική Έπιτροπή ανέλαβε την Άρχην.
- 3 Μαρτίου.— Η επανάστασις επεκτείνεται εις όλην την Ρωσσίαν.— Ο Τσάρος Νικόλαος ο Β', παρητήθη και εξ όνόματός του Ίούσι και Διαδόχου Του.— Ο Χίνδεμπαργ άντικαθίσταται.
- 4 Μαρτίου.— Διά διαγγέλιμάτος του ο Τσάρος άναγνωρίζει Αύτοκράτορα τον αδελφόν του Μίχαν Δούκα Μιχαήλ Άλεξάνδροβιτς. Εις αυτόν κληροδοτεί τον θρόνον.— Η Δομιά επανάλαβε τάς έργασίας της.
- 5 Μαρτίου.— Ο Μ. Δούξ Μιχαήλ ήρνήθη τον θρόνον. Άναγγέλλεται δολοφονική άποπειρά κατά της Αύτοκρατορίας της Ρωσσίας.— Οι Άγγλογαλλοί κατέλαβον τό Μπακόμ.
- 6 Μαρτίου.— Η Έπαναστατική Κυβέρνησις κυρία της καταστάσεως εις Ρωσσίαν— Γαλλικόν άπόσπασμα άτυχώς υποφέρικεν Ελληνας εις την Μονήν Ζαδανίου εις Λαζκαράδες. Το γεγονός επροξένησεν οδυνηράν έντύπωσιν.
- 7 Μαρτίου.— Ύπουργική μεταβολή εις Γαλλίαν. Παρητήθη τό Ύπουργόν Μπριάν και έσχηματίσθη Ύπουργείον Ρικμό.— Ύπουργός των Στρατιωτικών θεωρείται ο Στρατηγός Σαράγγ.
- 8 Μαρτίου.— Αριθμούνται οι νεκροί εις 4,000 και οι τραυματίαι εις 700 συνεστία των παραχών της Πετροπόλεως. Η Νέα Ρωσσία άναγνωρίζει την άρχην των Έθνοτήτων.
- 9 Μαρτίου.— Ο Τσάρος κρατείται αιχμάλωτος εις Τσάρνο-Σέλο.— Οι Ιταλοί αποκλεισόμενοι της διεθνούς καταστάσεως προελάνουν άνησυχητικώς εις Ηπειρον.
- 10 Μαρτίου.— Ο Τσάρος ώδηγήθη εις Κριμαίαν.— Τό Κογκρέσον συγκαλείται διά τας πολεμικάς άποφάσεις.
- 11 Μαρτίου.— Η νέα ρωσική Κυβέρνησις ανέλαβεν ολόκληρον την έξουσίαν.— Οι Ιταλοί άνευλόγητοι πλέον εις τας επιδρομάς των θα κάτληθον εν μέρει τό Παλαμα.— Ο Άσκουθό δικαιολόγος την έκστρατείαν των Δαρδανελίων.
- 12 Μαρτίου.— Απειθαίσθησαν Γάλλοι εις Άγίους Σκράντα με σκοπόν να συναντήσουν τον Ιταλικόν στρατόν της Ηπειρού.— Αι τορπιλλίσαι των πλοίων υπό Γερμανικόν ύποβρυχιόν έξακολουθούν.
- 13 Μαρτίου.— Απεργία των ηλεκτροτεχνιτών εν Έλλάδι. Αι Άδηναι εις τό σκότος. Κυριαρχία Κερίων, Αζάδοι, Άστυλίνης.
- 14 Μαρτίου.— Ζωηραι μάχαι παρά τό Μοναστήριον.
- 15 Μαρτίου.— Εξεδόθησαν εν νέου οι «Έστία» και τό «Έθνος».— Οι Ιταλοί προέβησαν εις την κατάληψιν των Φιλιατών.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΝ ΖΩΗΝ

ΜΑΡΤΙΟΣ 1917

- 16 Μαρτίου.— Οι Άγγλοι νικούν εις τό Παλαστίνην.
- 17 Μαρτίου.— Οι Άγγοι νικούν εις τό Δυτικόν μέτωπον.
- 18 Μαρτίου.— Απεφασίθη ή ενίσχυσις του Μακεδονικού Μετώπου υπό των συμμάχων.— Έδημοσιεύθη έκκλησις της Έπιτροπής των Έργατών της Ρωσσίας ή όποία επροξένησε πολλήν έντύπωσιν.
- 19 Μαρτίου.— Οι Γερμανοί Σοσιαλισταί ίζητούν φιλελευθέρως μεταρρυθμίσεις. Άμεισος άντικτύπος της Ρωσ. Έπαναστάσεως.
- 20 Μαρτίου.— Η πόλις Σανή εξεκενώθη από των Γερμανών άφ' ού προηγουμένως την κατέστρεψαν.— Οι Αμερικανοί χρηματίσται προβλέπουσιν πόλεμον.
- 21 Μαρτίου.— Ο Ούβλσον εξήτησε να κηρυχθή ο κατά της Γερμανίας πόλεμος.
- 22 Μαρτίου.— Ο Πρωθυπουργός της Ρωσσίας Πρίγκηψ Άδούξ εδίδωσεν πόλεμον μέχρις έσχάτου.
- 23 Μαρτίου.— Άγγέλλεται ή σήμραξις του Άνταντικού και Άμερικανικού Στόλου.— Οι Σοσιαλισταί Ρωσσίας και Γερμανίας θέλουν συνεννοηθί διά την ειρήνην.— Ειρήνην ού προτείνη και ο νεαρός Αύτοκράτωρ της Αυστρίας.
- 24 Μαρτίου.— Η Άμερικανική Γερουσία και Βουλή ένέκριναν τον κατά της Γερμανίας πόλεμον της Αμερικης.— Άγγέλλονται φιλεργηρικαί έκδηλώσεις εν Ρωσσίας.
- 25 Μαρτίου.— Ο Πρόεδρος της Άμερικανικής Δημοκρατίας κ. Ουίλσον υπέγραψε την περί πολέμου άπόφασιν του Κογκρέσου. Έθνουςιακός άκράτητος εν Άμερικη.
- 26 Μαρτίου.— Έπιστολή του Κάβζερ προς τον Άρχικαγκελάριον, εν είδει διαγγέλιματος, ύπόσχεται εις τον Γερμανικόν λαόν ριζικάς μεταρρυθμίσεις εις τό Γερμανικόν πολιτεύμα.— Παναμερικανικός συναγεμρός σημειούται ύπερ του πολέμου.
- 27 Μαρτίου.— Ο κ. Μαλιούκωφ εδίδωσεν ότι επιβάλλεται ή Ίδρυσις Πολωνικού Κράτους ως και ο διαμελισμός της Αυστρίας.— Οι Γερμανοί ύποχωρούν έσπευσμένως.— Άγγέλλεται ή συμμετοχή Άμερικανικού στρατού εις τό Μακεδονικόν μέτωπον!
- 28 Μαρτίου.— Η Έλλάς άνεγνώρισε τό καθεστώς της Ρωσσίας.— Εγνώσθη θεμιτότατον άρθρον του Παρισινού «Χρονου» κατά της Έλλάδος.— Οι Άγγλοι κατέλαβον τας την κορυφογραμμήν του Βιμά συνέλαβον 11 χιλιάδας Γερμανών.
- 29 Μαρτίου.— Αι τορπιλλίσαι έξακολουθούν μεγαλειώδως και τρομακτικά.— Ο Βασιλεύς της Άγγλίας συνεχώρη τον Άγγλον Άρχιστρατήγην Σερ Δούγκλας Χέιγ διά την νίκην.
- 30 Μαρτίου.— Οι Γερμανοί όμολογοούν την ήττάν των.— Οι Γάλλοι προετοιμάζουν ένέργειαν εις τό δυτικόν.— Η Κεφαλληνία καταλήφθη υπό των Συμμάχων!
- 31 Μαρτίου.— Οκάκληρος ή Άμερική ύπερ των Συμμάχων. Κατελύθησαν αι άρχαι της Κερκύρας.

δύτερον όμίλησε περί του Βιζυηνού ως διηγηματογράφου. Με ποιητικόν χρώμα άφθρον εκάσμησε την όμιλίαν του δ κ. Βάρολης. Άνέλυσε τό διηγηματογραφικόν έργον του Ποιητού και εγραφακίησε τό διήγημα τό φρόνον τον τίτλον: «Τίς ο φονεύς του αδελφού μου» ως τον φωτεινότερον άστέρα του Έλληνικού πεζού λόγου, άνωτερον και αυτόν των έργων του Παπαδιαμαντή.

Διά τον Σκάδιον συγγραφέα όμίλησε βραδύτερον ο πολς κ. Ζαχ. Παπαντωνίου. Η εμφάνισις του κ. Παπαντωνίου, άφτι εγκαταλείψαντος την Διοικητικήν Ύπηρεσίαν, εδωκοθή ή φιλολογικόν και κοινωνικόν γεγονός και ή αίθουσα του Παρνασσού έστεινε από την πληθωρικην παρουσίαν τώσιν ακροατοίς. Ένας άληθινός ύμνος άντήχησε μέσα εκεί διά τό έργον του Παπαδιαμαντή και ένα ρεύμα άρμονίας διέτρεξεν ολόκληρον τό έλεκτόν ακροατήριον του όμίλητου.

Τελευταίος όμίλησεν ο κ. Σακελλαρόπουλος Πρόεδρος του Παρνασσού. Άνέλυσε τό έργον του αειμνήστου Βικέλα του συγγραφέος του γνωστοτάτου «Λουκή Λόρα» και εν έξάρσει απέκάλυψε την συγγραφήν εν γενει έργασίαν του.

Έν τώ Παρνασσώ επίσης όμίλησε και ο διαπρεφής συνεργάτης μας κ. Φραγκιάς περί της «Νεοελληνικής Βαβέλ» ήτοι περί της γλωσσικής άναστατάσεως ή όποία επικρατεί και εις τας έφημερίδας και την λογοτεχνίαν. Η όμιλία του πλήρης γοητείας και ενδιαφέροντος επροκάλεσε θεμιτότατα συζητήρια του έλεκτού του ακροατήριου.

ΣΥΝΑΓΙΑΙ

Άναγρόμεν τας συναυλίας της δ. Μπουλλάκου, της δ. Άγγελουπόλου, της δ. Γυγλέης, της δ. Γεράνη, της δ. Κοφίδα, της δ. Δημητριοπούλου, της δ. Ζαφειροπούλου, της δ. Άγγελινίδου κτλ. κτλ.

Επίσης συναυλίας έδοκαν ή Καθηγήτρια του Όδειου Δνις Γεννάδη με πρόγραμμα συνθέσεων των διαπρεπεστέρων Έλλήνων και Ξένων μουσουργών άρτίως εκτελεσθέν, ή Δνις Εδλιανίου επίσης Καθηγήτρια του Όδειου εκ των περισσοτέρων φημισμένων κλειδοσυμβολιστριών της Έλλάδος και ή κ. Καμπάνη επίσης Καθηγήτρια του ζυματός που με την χρυσάλληνη φωνήν της συνήρτασε και πάλιν τώσιν άπειροπληθείς θαυμαστάς της τέχνης της, της μουσικής μορφώσεώς της, και της άφύου εκτελέσεώς της. Η συναυλία του Όδειου επιβλήτικη προσελκεί άμέριστον τό ενδιαφέρον των δωριτών από μουσικήν απόλαυσιν.

ΘΕΑΤΡΑ

Η θεατρική κίνησις άνεστάλη λόγω των περιστάσεων αλλά δεν διεκόπη. Η προπαρασκευαστική μάλιστα εργασία διά τό λυγικόν θέατρον προαναγγέλλεται άφθονοτάτη. Ο κ. Καίσαρος, ο κ. Λαυράκος, ο κ. Σακελλαριδής, ο κ. Χατζηκατσώλου, ο κ. Λεπενιώτης εργάζονται μελοποιούντες διάφορα λιμπρέτα. Ο κ. Καλομοίρης εργάζεται επίσης. Άναυστατό τον περιουσιόν μουσικόν τον Όμιλον διά καλλιτεχνικάς εμφανίσεις άνταξίας του διαπρεπούς μουσουργού.

Η Δραματική σχολή του Όδειου—δ κ. Ζάννος Διευθυντής, Καθηγητής, Ηθοποιοί κτλ. κτλ.— αυτή είνε ή περιφώνος Δραματική Σχολή με τον πομπόδη τίτλον της—έδωκε την Μήδειαν του Λεγχογιάν με Κρέτιλον τον κ. Κογγογιάννη και με Κίθωνην τία όποια ύποσχεμένην δ. Κοτσάλη. Η Δις Κόσάλη είνε κρίμα την περιμένει μία άσφαλής δόξα. Το παιζιμό της στή Μήδειαν υπήρξεν ατύχημα θριαμβευτικό. Έφα κατά

Μετά τον κ. Καμπάνη ο κ. Βάρολης όστις βρα-

την αυστηράν κριτικήν διότι ησε σε μερικά κομμάτια την τελευταίαν όμως στιγμήν, καθ' ήν με μιά λέξη κατηγορεί τον Ιάσωνα υπήρξεν απαράμιλλος και δυνατή όπως μία μεγάλη Ήθοπος.

Επίσης δέν πρέπει να λησμονηθούν εις την Μήδειαν αι δύο μικράι δεσποινίδες Ταρσούλη. Η μὲν Ώρα ελαβε μέρος εις τας Κανηφόρας, η ἄλλη η μικρά Μαργαρίτα υπεθύθη τῷ Νικητοῦ, τὸ τέκνον της Μηδείας. Τὸ μέρος της ἦτο μικρὸν, ἐλάχιστον, τοῦ ἔδωκεν όμως τέτοιον τόνον φυσιοκρατικῶν και δυναμικῶν ὡστε η ἐμπνευσμένη μικρούλα να θεωρηθῆ και αὐτή ὡς ἓνα ἑπίσης αλλαντων διὰ τοὺς μέλλοντας θριάμβους της Σκηνης.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΙΠΤΟΥΝ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΕΙΔΩΛΑ

«Πρὸς τὸν αὐτόν μου»

Πῶς γυρίζουν τὰ πράγματα εις τὸν κόσμῳ! Ἐκείνα ποῦ βρίσκονται σήμερα ἐμπρὸς γιὰ τὰ συγκροτούμενα ὅλη μας τὴν δρασί, καταντούν αὐριον ἓνα μακρινὸν σημείον ποῦ δέν του ἀξίζει προσοχή. Νέοι κόσμοι τότε πλάθονται πλησίον μας. Εἴτε αὐτόματα, εἴτε ὑποβολικὰ ἢ ἑσωτερικῶς πάντα κόσμος κατὰ ὕψωμα. Τὸ κἀμὲν μεγάλο, τὸ δέχεται γιὰ λαμπρὰ, ἀλλὰ δέν ἐννοεῖ νὰ τὸ στηρίξῃ. Γιατὶ ἡ ἀληθινή ὡμορφιά ἀπαιτεῖ μόνο τὸ ἀνάραστο ὕψωμα. Τὸ στήριγμα μένει ἡ ὡμορφιά τοῦ ὑπομένου.

Νὰ ἓνα πρᾶγμα ποῦ ἐλάχιστοι τὸ καταλαβαίνουν εις τὸν κόσμῳ. Δέν ζεύρον πῶς ἂν εἶναι τύχη ἢ πρῶτος ἀπὸ τῆς ἀγάπης, ὅλη ἐπειτα ἡ φωτιά και ἡ μόνιμη ἀβραχικά εἶναι τέχνη, και μόνο τέχνη. Καὶ αὐτή δυστυχῶς δέν διδάσκει γιὰ νὰ μωροσθῆ ὁ κόσμος να στραφῆ πρὸς τὸν παράδεισον. Εἶναι ἀσύδομητη και μάλιστα εἶναι μοιρασμένη στους ἀνθρώπους με μιά σατανική ἀναλογία ποῦ ἐμποδίζει τὴν ἐξαφανία της ἀσχημίας.

Ὄταν τὰ εἶδωλα συντρέβονται, τὸ μάτια πρέπει να κλείουν. Ἄλλ' ὅταν πίπτουν μόνα των, χωρίς κεραινοὺς και ἀνεμοβῶθ, τὸ χεῖλη πρέπει να ἀηδιάζω. Γιατὶ τότε τὰ εἶδωλα πρᾶγματα δέν ὑπάρχον. Τοῦ ὀραματισμένου ἢ σκία ἦτο ποῦ τὰ ἔσθην. Ἡ φαντασία ποῦ τὰ ἔβλεπε. Τὸ χαμόγελο ποῦ τὰ ἐσκόμασε.

Καὶ τότε τὸ φέμμα ἀποδείχεται κυρίαρχο. Ὅλα με τὴν πλάνη του ὑψώθησαν και μ' αὐτὴ πάλι διετήρησαν τὴ διάρκεια τους. Ἐπειτα ὅμως ὅταν τὰ μάτια ἀνοιχθῶν λίγο περισσότερο, ἢ καλλίτερα ὅταν ἀνοιχθῶσαν ἀπὸ τὴν ἀναξίτητα τοῦ ἰδίου του εἰδώλου, τότε δέν μένει πειὰ παρὰ ἡ κοῦρασι, τὸ ροβερό αὐτὸ ψυχικὸ χάος, ποῦ κἀμινει ἐξεντὸ τὸ παρὸν μας με τὴν συντριβὴ τοῦ παρελθόντος και.

Τὸ εὐτύχημα ὅμως εἶναι ὅτι ἡ φύσις ἔχει κόσμον γιὰ νὰ χορτάσῃ τὴ ψυχὴ μας. Στὲς μικρότερες, ἰστές κενώτερες σι, μετὰ τοῦ ἰδίου μας, ἓνα κομμάτι γαλάζου οὐρανοῦ, μιά πράσινη κοιλάδα ἢ και ἓνα μικρὸ ἓνα τίποτε τοῦ φωτικὸ βασιλείου, μπορεί να καταφέρει τὴν περισυλλογή.

Ἀπὸ ὅλα τὰ ναυαγία της γῆς μόνο τὰ ψυχικὰ συντριμμάτα εἶναι ἀξιοπόθητα και ἔλκυστικά. Ἀς τὸ ξέρουμε ὅλοι. Με πτωχὸ ὕλικὸ γράναι πολλές φορές ὑψηλὸ θεράπειμα. Ἀπομείνα ἀπὸ τὰ εἰρητικά φανερῶ-

νονται κερμμέναι δυνάμεις ποῦ ἀγράφονται με παράδοξη ἀρμονία πρὸς τὸ αἶθμα. Καὶ ἐνὶ ἴσος τὸ γυμναστικὸν εἶδεγενε συντριβή, τὸ ἀποτέλεσμα ἐγγιγαντωσε τὴ πτῆσι.

Αἱ ἀπογοητεύσεις αὐτὲ λίγαι, οὔτε σπάνιαι εἶνε στὴ ζωὴ. Δέν πρέπει κανεὶ να περιμένῃ μόνον ἀπὸ τὴ ματαιώσει των ἰδανικῶν, ἢ ἀπὸ τὴν κατασάρανοι του ἔρωτος, τὴν κατὰληξι της ἀποτυχίας. Εἰμπορεῖ πολλές φορές να τὴν γνωρίσῃ και σε πράγματα ἀθεωμάτερα και νομιζόμενα ὡς κοινότερα. Στὰ σπῆτεια, στοὺς ὀφθμούς, στὰ καρτενεία ἡ ἀνθρωπινὴ γνωριμία φέρει τὸ ὄνομα της φιλίας. Πουθενά ὅμως τὸ ὄρασι αὐτὸ ἄνθος δέν εἶναι ἀληθινὸ γνωστὸ. Ἴσως στους ἀρχαίους καιρούς μιά-δύο περιπτώσεις τὸ εἶδειξαν ζωντανότερα. Ἴσως τὸ ἔφεραν βετικότερα στὴν ἀντιλήξι των πολλῶν. Ἀλλὰ ἡ συγγραφικὴ προσπάθεια τὸ ἔφερε ἐξῆ του αἰσθήματος γιὰ νὰ τὸ κἀμῃ σκῆψι. Τὸ εἶουρε μακρὰ ἀπὸ τὴν ἀοριστία γιὰ νὰ τὸ καταντήσῃ ἔμφρασι. Καὶ κατέληξε στὴ φιλία της οὐαχῆς. Κατέληξε στὴν ὑπόκλιξι και στὸ χαμόγελο και ἔλαβε τὴν ἀστικήν πατρότητα τοῦ καλοῦ και τοῦ ὡραίου.

Ἔξω τοῦ κύκλου τούτου των ταπεινοτήτων και των παραγνωρίσεων εἶναι πιθανὸν νὰ ζοῦν κάποτε μερικά ἄνθρωποι. Με μεσσηνιζόμενα τὰ γέιλη φερῶντων ἀέρα, και με μισοκαλειόμενα τὰ βλέφραρα πλάνων εἰδωλα. Αὐτὰ τὰ εἰδωλα λέγω πῶς πίπτουν. Αὐτὰ δέν ἔχουν τὴν ἀξίότητα να σταθοῦν στὰ ὄραια στρώματα, ποῦ τὸ καταλαβαθάνουν μόνα τους. Αὐτὰ τὰ εἰδωλα μαρτυροῦν τὸ παρὸν με τὴν ἀηδία πρὸς τὸ παρελθόν. Αὐτὰ κουράζουν, αὐτὰ φέρουν χάος στὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου.

Εἶς αὐτὰ ὀφείλεται ἡ καταστροφή, ὅχι ὅμως και ἡ δημιουργία. Καὶ οὔτε ὕστερα και τὴν καταστροφή. Κάθε τι ἄλλο, μικρὸ ἢ μεγάλον, εἰμπορεῖ νὰ βοηθήσῃ τὴν ψυχικὴ ἀνόρθωσι. Τὸ περμένο ὅμως εἶδωλο ἀνήκει σε κάποιον ἀνάμνησι μακροσμένη ποῦ δέν λυπεῖ πειὰ. Μερικὲς στιγμῆς μοναχὰ, ὅταν λαβαίνει τὴ ζωὴ τοῦ μη-μουσικοῦ, γροδίζει τὴ σκῆψι σε κίρησι. Ἀμείως τότε ἐκδηλώνεται ἡ ἐπιθυμία πρὸς ἀναδομιουργικὸν ζωντανέμα τοῦ περμένου συναισθηματος, σε ὁποιαδήποτε μορφή, εἴτε ζωγραφική, εἴτε μουσική, εἴτε φιλοσοφική. Καὶ κατὶ τέτοιον εἶναι και ἡ φύσις και ὁ μόνος προορισμός και αὐτῶν μου των ὀλίγων σκῆψεων. Κρίμα! Πολὺ κρίμα!

Χ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

Ο ΣΑΜΑΡΑΣ

Ὁ Ἕλλην Βασιλεὺς τοῦ Ἦχου και της Ἀρμονίας ἐξέλιπε κατὰ τὸν διαρρηθῶντα μῆνα. Προμάτος ἀπὸ φέμην παγκοσμίου ἀναγνωρίσεως τοῦ ὀρθοῦ μουσικοῦ ταλάντου του κατήλθε στὴν πατρίδα με σκοπὸν νὰ ἐργασθῆ διὰ τὴν μουσικὴν ἀνάλασιν της Ἑλληνικῆς κοινωνίας. Ἀν μὴ εἶρισκεν ἐν τούτοις ἐξαιρετικὸν φιλικὸν ἠδιαφέρον ἀπὸ τὰ πλεῖστα τῶν μελῶν της Β. Οἰκογενείας της Ἑλλάδος εἶνε ἀμφίβολον ἂν θὰ καθύρθωνε ν' ἀναλάβῃ κατὰ τὰς τελευταίας στιγμῆς της ζωῆς του τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου. Εἶς τὸ ὕδειον—τὸ κυριώτεστον μουσικὸν κέντρον της πρωτεύουσῆς—ἐστάθη ἄδύνατον νὰ εἰσέλθῃ. Ἐκεῖ ἔχει βαθυτάτας ρίζας ὁ κομπογιαννισμός και κανεὶς ἰσχυρὸς δέν ἔχει τὴν δύνα-

μιν να τὸν κλονίσῃ. Σὺν τῶπον των ἐξαιρετικῶν ἀλλομάτων, ἀλλὰ πολλῶνας και της καταφανῶς ὀπισθοδρομικῆς ἡμέρας, δὲ επικρατοῦν ἐπὶ σειράς δεκαετηρίδων ἴσως ἀκόμη, οἱ μονόφθαλμοι της Ἐπιστήμης και της Τέχνης. Ὁ Ἐμπειρισμός παρ' ἡμῖν εἶνε δένδρον τὸ ὅπολον θὰ βραδύνη ἐπὶ πολὺ ἀκόμη να μαρτυρῇ, να ἐκλιφῇ. Καὶ ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρχουν μικρόνοται και περματα ὀψιπλοῦστον ἀμαθῶν θὰ παριστάται μάρτυς ἡ Ἑλληνικὴ Κοινωνία της παρεμποδιστεῖς ἐνδὲ Σαμάρα ἀπὸ τὸ στάδιον της δημιουργικῆς και ἀναπλαστικῆς ἐργασίας. Εἶς ἄλλην κοινωνίαν ὁ Σαμάρας θὰ ἀνεύρισκε πλοῦσια τὰ ἐφόδια της δράσεως. Ἄλλοῦ θὰ εἴθηντο στὴ διάθεσι του ὅλα τὰ μέσα ποῦ ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ ἐργασθῇ ὁ ἠδαικαλός ὑπὲρ της Τέχνης, ὑπὲρ της Ἰδέας. Ἐδῶ παρεμειρήθη και μόλις ἡ ἐπιβόλη του εἰς τὴν διεθνή μουσικὴν κίνησιν τοῦ ἐπέτρεψε να θεωρηθῆ ἐκ των κορυφαίων της Τέχνης του. Ἐν τούτοις οὐδεμὲ ἀμφιβολία εἶνε θὰ ἦρχετο σιμῆμῃ κατ' ἦν ὁ Κερκυρατικός Μουσικὸς θὰ καθίστατο κυρίαρχος, ἂν μὴ ὁ θάνατος ἀπεστέρει τὴν πατρίδα, ἐν τῇ ἀκμῇ της ἡλικίας, ἐνδὲ ἐκ των ἐπιλεκτοτέρων και ἐπιφανεστέρων τέκνων της.

Ἀπέθανε τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Μαρτίου νοσηλευόμενος εἰς τὸν «Βοηγελεῖσμον» κατόπιν μακρῶς ἀσθενείας. Ἡ μουσικὴ ἐργασία του και ἀπὸ διεθνούς και ἀπὸ Ἑλληνικῆς ἀπόψεως εἶνε σπουδαιοτάτη. Τὸ ἔργον του «Φλόρα Μιραμπλῆς» εἶνε ἡ ὕπερα ἡ ὁποία τὸν ἀνέδειξε εἰς τὴν Εὐρώπην. Κατόπιν ἐπηκολούθησε σειρά ἔργων. Ἐπιηκολούθησεν ἡ «Λιονέλλα», ἡ «Μάρτυς», ἡ «Ρέα» ἡ «Δις Μπαλλίλ», ὁ ὕμνος των Ὀλυμπεαίων ἀγῶνων και ὁχοτάως, τὸ 1912, ἀφ' ἧς ἐνεκατεστάθη εἰς τὰς Ἀθήνας, αὐτὸ ὀπερέτται «Πόλεμος ἐν Πόλεμῳ», «Πρωιγημισσα της Σάσσης» ἡ «Κρητικὸποῦλα». Ἡ ἄλλη δευτερεύουσα εἶνε ἐπίσης μεγάλης ἀξίας και κάποτε θὰ ἐυρεθῆ τὸ στοργικὸν χεῖρ ποῦ θὰ τὴν περισυλλέξῃ ὡς μνημονὸν ἀθάνατον της ἀξίας τοῦ διαπερποῦ Ἑλληνοσ μουσουργοῦ. Ἡ κηδεία του συνεκέντρωσε περίλυπον περὶ τὸ φέρετρόν του ἔλην τὴν κοινωνίαν ποῦ τὸν ἐθαύμαζε και τὸν ἐξετίμα. Ἀτυχῶς ἡ Κυβέρνησις ἠστόχησεν ἀποστερεῖσασα της συνοδείας μουσικῆς, ἓνα ἐκ των προνομιῶν ἑλληνικῶν μουσικῶν ταλάντων, κατὰ τὴν στιγμὴν της κηδεύσεως του. Ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ἀνεπλήρωσε τὴν ἑλλειψιν αὐτὴν και τὴν στιγμὴν της ταφῆς της ἡκούσθησαν ἦχοι και στόνοι ποῦ θὰ ἰκανοποιήσαν βαθύτως τὴν εὐγενὴ ψυχὴν του.

ΚΛΕΩΝ ΡΑΓΚΑΒΗΣ

Τὴν 8 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἀπέθανε εἰς Νίκαιαν της Γαλλίας ὁ Κλέων Ραγκαβῆς. Ἡ εἰδησις τοῦ θανάτου τοῦ διαπερποῦ ἑλληνοσ λογιῶν ἔφθασεν εἰς τὴν πόλιν μας μόλις κατὰ τὰς ἀρχὰς Μαρτίου. Ὁ Κλέων Ραγκαβῆς ἐξεπροσώπει μῶν ἰδικῆν του ἐποχὴν. Ἄσρος θιασώτης της καθαρεινοῦσῆς περιέβαλε μετὰ φαντατικῆς προσηλῶσεως τὰ ἔργα του με τὴν γλωσσικὴν αὐτὴν μορφήν. Ποιήσεις, δράματα, κριτικά μελέται, πρόμα και πεποθίσεις ἐπιστημονικοφιλολογικῆς ἐφερον τὴν σφαιριότητα της ἀφοσιώσεως του πρὸς τὴν ἀπαισιων γραμματολογικὴν ἐκδήλωσιν της ἑλληνικῆς γλώσσης. Τὰ «Ἄλγη» τόμος ποιητικῶς, οἱ

«Ἰσαυροί» του, δραματικὸν ἔργον και αἱ κριτικά αὐτοῦ μελέται ἀπαύγαμα ἐπιστημονικῆς μορφώσεως και ἀκούητων πεποθίσεως πρὸς τὰς ἰδέας του παρεῖχον ἐξαιρετικὴν θέσι μετὰ τῶν νεωτέρων λογιῶν ἐκ τῶν ἀείμνηστον Ραγκαβῆν. Ἐγενήθη ἐν Ἀθήναις τελεσιουργῶσας τὰς σπουδὰς του εἰς Γερμανίαν. Διδάκτωρ των Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἠκούσθησε τὸ Διπλωματικὸν στήδιον και διετέλεσε πρὸς τὴν Ἑλλάδος παρὰ τῆς Γερμανικῆς Ἀῦλῆς. Ὁ θάνατος του ἐγένετο ἐν τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐφημεριῶν ἐξ ἐκεῖνον αἱ ὁποία κατὰ δόσεις φθάνουν μεχρῆς ἡμῶν, και ἐφ' ὅσον εὐδοκοῦν νὰ ἐπιτρέψουν τοῦτο αἱ συμμαχικαὶ Δυνάμεις. Ἡ λογοκρισία, φαίνεται, δέν ἐπέτρεψε να γνωσθῆ τηλεγραφικῶς ὁ θάνατος ἐνδὲ ἐκλεκτοῦ Ἑλληνοσ Λογιῶν και Διπλωματιῶν.

Ὁ Κλέων Ραγκαβῆς ἦτο υἱὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου Ρ. Ραγκαβῆ τοῦ ὀπεροῦ και ἐφουεστότου Ἑλληνοσ Λογιῶν, Ἱστορικοῦ, Ἀρχαιολογικοῦ, Πολιτικοῦ, Διπλωματικοῦ, Συγγραφεῖος, Ποητοῦ και Διηγηματογράφου, ἐνδὲ ἐκ των πολυτιμωτέρων τέκνων της ἀναγεννηθεῖσῆς πατρίδος.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΜΑΡΤΙΟΣ 1917

Πλεῖστα σοβαρώτατα γεγονότα παγκοσμίου σημασίας ἐξετυλίχθησαν κατὰ τὸν μῆνα αὐτόν. Πρωτεῖς ὅμως ἔλων ἡ Ρωσικὴ Ἐπανάστασις. Συνεπεία ἐξεφῶσεως ἐπῆλθε μεταπολιτευσίς και σήμερον ἡ ἀρχαίης Ἀυτοκρατορία δημοκρατεῖται. Τὸ ἱστορικὸν αὐτὸ γεγονὸς ἐπῆλθε μετὰ καταπληροσώσεως εὐχέρας. Δέν κατέπληξε τὸν κόσμον ἡ πτώσις τοῦ Τσαρῶν, ὅσον τὸν κατέπληξε ὁ ἄτονος τρόπος μετὰ τῶν ὁποίων αὐτοθεσε τὴν Ἀρχὴν. Τὸ γεγονὸς της μεταβολῆς τοῦ Ρωσικοῦ πολιτεματος ἐνέχει ὕψιστην ἱστορικὴν σημασίαν και διὰ τὰς τύχας τοῦ Ρωσικοῦ Λαοῦ και διὰ τὴν παγκόσμιον πολιτικὴν μορφήν.

Ἐπανάστασις ἐν Ρωσίᾳ δέν ἦτο τι ἀσύνηθες. Ἀπὸ αἰῶνων ἐκλεκτά πνεύματα ἀνήκοντα και εἰς ἀμφότερα τὰ φύλα και εἰς ὅλας τὰς τάξεις της Ρωσικῆς Κοινωνίας, ἀποστεροῦσαν ὀδονήρον καθεστὼς εἰργάζοντο διὰ τὴν ἀναγέννησιν της Ρωσίας. Ἡ Ρωσικὴ Νεότης, πλεῖστα ὅσαι Ρωσίδες Νεανίδες τυχοῦσαι ἀνωτέρας παιδεύσεως, Ἐδγενεῖς, Συγγραφεῖς, Λόγιοι, Ποιηταί, Ἀξιωματικοί, Δικαστικοί, Ἐπιστήμονες οὐχὶ ἀπαξ ἔπεσαν ἀπὸ τοῦ ὀμιου τὴν ἑλπίδα, ἐξέπνευσαν ἀπαγχονιζόμενοι ἢ δεχόμενοι με ὑπερήφανον και ἀδέσμευτον τὴν ψυχὴν πρὸς βίλικας σκῆψεις μετὰ σφαιραν τοῦ δεσποτισμοῦ και της ἀπολυταρχίας. Ὁρατα κεφαλαὶ με πλούσιαν κόμησιν και πλούσια πνευματικά και ψυχικὰ ἐφόδια ἀφόβως ἐθυσιάσθησαν εἰς τὴν ἰδέαν της χειραφετήσεως τοῦ Ρωσικοῦ Λαοῦ και ὀπερμαχοῦ της Ἐλευθερίας του. Ἐξορία, πείσεις, ἀποστερήσεις περιουσιῶν και ποικιλῆ χρίσις τυραννικῶν μέσων κατ' οὐδὲν ἐμελιῶνταν τὸ ἦθικον θάρρος χιλιάδων διανοουμένων Ρώσων. Ἡ Σιβηρία ἡ ἀένοος, ὑπῆρξεν ὁ τόπος τοῦ μαρτυρίου των ὀπερόνων αὐτῶν τέκνων της ἀναγεννομένης Ρωσίας. Με φρόνημα ἀδάμαστον, με ψυχὴν θεωρικῶς ἀμνημένη ἀπὸ ἀκράτητον πατριωτισμοῦ, με ἀποφάσεις ὑπερτάτης θυσίας, ἐδέχοντο τὰ πλήγματα της μοῖρας τὰς κατανεγκόμενα διὰ χειρὸς τοῦ ἐπιτήμου Κράτους. Ἡ τραγικὴ ἱστορία ἔλων αὐτῶν των ὑπερραπιστῶν της ἐλευθερίας συνειδήσεως

του ατόμου, των υπερμάχων της ελευθερίας της σκέψης και της απολυτορρώσεως ενός αγαθού και ημέρου Λαού έχει απλώς αί όποια θέ αποτελέσουν τίτλους τιμής διά την ιστορίαν του ανθρώπου. 'Ο άγων των έλλεικτών Ρώσων υπέρ των ύψηλων ιδανικών των διεξήχθη υπό συνθήκας αί όποια θά προκαλούν τον θαυμασμόν της ανθρωπότητος και ή σημερινή πτώσις του Τσάρου—άδιαισθητός πρός την ημιζομένην καλοσύνην και ήμερότατος υπό αγαθού Αδικοκράτορος Νικολάου—φυσικός έκπροσώπου της τυρανίας, της απολυταρχίας, της βαρβαρότητας, της πείσεως, της εξορίας, της αγχώσε εις ή επιδράσεις ύσιων αίματος, περιουσίας, προσωπικής ελευθερίας θύον έκείνων των γενναίων και υπερηφάνων πατριωτών του Ρωσικού Έθνους. Τό γεγονός της έκθρονίσεως ενός Τσάρου, της καταργήσεως ενός Θρόνου άρχίστου πλέον διά την ευτυχίαν των Λαών, της έκμυθρίσεως άπειρων πηγών καταδυναστεύσεως των Λαϊκών τάξεων όσον δικαίον, λογικόν, συνετόν, επιβεβλημένον πλέον διά τους όρμους και χειραφετημένους Λαούς και άν θεωρείται, δέν παύει όμως από του να εινε έκπληκτικόν και έν έκ των σημαντικωτέρων γεγονότων του αιώνός μας. Σημαντικόν και διά τās άμέσους συνεπειάς έπί του Ρωσικού Έθνους και διά την επίδρασιν την όποιαν θά έξασκήσῃ επί των Λαών τόσο κατά τās κρίσεις αὐτάς στιγμάς του άλληλοσπαρχακό, όσον και κατά την μεταπολεμικήν έποχην. Καί υπό την έποχην αυτήν έξετάζόμενον, θεωρείται έπαναλαμβάνομεν εις τό πρωτεον γεγονός εκ των έχόντων παγκόσμιον σημασίαν. "Όσον άφορᾷ την στενοτέραν σημασίαν της πολεμικής άπόψεως δέν στερείται σοβαρότητας και ή πτώσις της Γαλλικής Κυβερνήσεως Μπριάν, παρατηθέντος κατ' άρχάς μόν του Υπουργού των Στρατιωτικῶν Στρατηγού Λυωταί και μετέπειτα όλολήρου του Υπουργείου. Ταύτην διεδέχθη ή Κυβέρνησις Ριμπό και έκτοτε επετέθησαν τά κατά της Έλλάδος καταπιεστικά μέτρα. Ατυχώς ή Γαλλική αντίληψις πολλαπλώς επηρεασμένη λόγω του κακισμού της—Ιερλίοι—Θεσσαλονίκη—Άθήναι—στερείται των μέσων της όρθής έκτιμήσεως και προσφεύγει εις τās άδικότερα των μέτρων κατά του αναξιοπαθούντος έλληνικού Λαού.

Οί τουφεκισμοί Έλλήνων υπό Γάλλων εις την Ουδέτεραν Ζώνην θά παραμένην δείγμα της τοιαύτης έσκατισμένης αντίληψεως και πρώτους, έν τῇ έκτιμήσει της όρθότητος των πραγμάτων, θά λυπήσῃ αυτούς τους ίδιους άδικήσαντας μετά τίσης άγριότητος κατά άθρών έλλήνων πολιτών.

Τόν γενικόν αυτόν πολιτικόν κλιισμόν παρ' άλλων να ύποστή και τό Άγγλικόν Υπουργέον του Λόυδ Τζ'όρτζ με την ύποκίνησιν του Ίρλανδικού ζητήματος εις την Βουλήν εκ μέρους των θθνικιστών Ίρλανθών Βουλευτών. Πρός τό παρόν διεφυγε τον κίνδυνον, αλλά την όλην πολεμικήν σκηνογραφίαν έχρωμάτισε ζωηρότατα ή συμμετοχή της Άμερικνής εις τον τεράστιον πολεμικόν πίνακα.

Με τās άπειρα εφόδια της, με τās κολοσιαίας χρηματικές δυνάμεις της, με τόν όγκώδη ένθουσιασμόν της, με την τελείαν επιστημονικήν κατάρτισην της, με τόν Στρατόν της, τό Ναυτικόν της, τόν έμπορικόν Στόλον της, τους άνεξαντλήτους πόρους της και την άνεξάντλητον παραγωγήν της έρχεται έπίκουρος παρὰ τό

πλευρόν της Άνταντ. Η άπόφασις του Προέδρου κ. Ουίλσον άναγγέλλεται διά διαγγέλματος πρός τό Κογκρέσσον την ύπαθιν καταισχύνην έμπολιόμεν μεταξύ Ηνωμένων Πολιτειών και Γερμανίας, κατόπι έπανεπισημένους τορπιλλίων Άμερικανικών Πλοίων υπό Γερμανικόν Υποβρυχίων, έπρόκαλεσαν άκράτητον ένθουσιασμόν τόσον εις την Άμερικνήν όσον και εις τās Συμμάχους χώρας. Είς τό διάγγέλωμα του ά κ. Προέδρου έκτός των άλλων μέτρων, τών ειδικώς αναφερομένων εις τās πολεμικές ανάγκας της χώρας, ζητεί την εξασφάλισιν των άρχων της ειρήνης και της δικαιοσύνης, άπέναντι του έγωισμού της δεσποτικής έξουσίας και την άποκατάστασιν άλληλεγγύης μεταξύ των άλλως ελευθέρων και αυτοδιοικουμένων λαών. Σήμερον αί έννοιαι του διαγγέλματος του κ. Ουίλσον κατ' ανάγκην θά παρελθόν άπαρτηρητοί άλλα δυνάμεθα να είμεθα βέβαιοι ότι εις προσεχές μέλλον θά καταστῶσι τό έμβλημα των διανοητικωτέρων Λαών και θά αποδῶσιν αί σωτηριοί άρχαι παρὰ τό πλευρόν των όποιαν θ' άγωνισθῇ νικηφόρος ή προσδεμένη ανθρωπότης.

Την όλην εικόνα συμπληρώνει κατά τόν μύνα αυτόν ό ύπόκωφος έσωτερικός κλιμισός του πειθάρχικου Γερμανικού Λαού. Από της αλήθοσις του Ραιχστάγ έξαπελούθησαν ιδέαι και σκέψεις αί όποιαί έπηρεάσαν την άκαμπτον Καίζερικήν συνείδησιν. Έγνώσθη ότι έγένετο σκληρά προκληθείσαι υπό τών σοσιαλιστών Βουλευτών όί όποιοί όμίλησαν υπέρ της δημοκρατίας και έζήτησαν να παρασθῆθῃ εις τό Ραιχστάγ μεγαλειότερα έκτάσις άρμοδιότητων διά τόν έλεγχον των έξωτερικῶν ύποθέσεων. Έπίσης και ή Γερμανική δημοσιογραφία διά του «*Vorwaerts*» ζητεί την Δημοκρατίαν και την καθολικήν ψηφοφορίαν. Καί ίσως αί πλήροφορία αὐταί θα έθεωρούσε έχθρικόν έπιπόνημ άν μη έπηκολούθη Έπιστολή έν ειδει Διαγγέλματος του Αδικοκράτορος της Γερμανίας πρός τόν Καγγελάριον κ. Μπέτμαν Χέλδερκ διά της όποίας ό κρατικός και άκαμπτος Ήγεμόν ύπόσταται εις τόν Γερμανικόν Λαόν μεταστροφείας, διά της αναδημιουργίας του έσωτερικού πολιτικού και κοινωνικού οργαισμού. Αναθέτει δε επί πλέον εις τόν Καγγελάριόν του την ύποβολήν ώρισμένων προτάσεων περι των επενεκετων μεταστροφίσεων ούτως όστε, κατά την έπιστολήν των πολεμιστών αί μεταστροφείαι αὐται να καταστῆ δυνατὸν να έφαρμοσθόν διά της νομοθετικής όδο.

Η ρωσική μεταπολίτευσις και τό παγκόσμιον πνεύμα υπέρ της Δημοκρατοποίησης των Λαών, έκδηλώθη έν έπίσημ και έν Άγγελία διά του περιψύμου τηλεγραφημάτων του Λόυδ Τζ'όρτζ πρός τόν Ουίλσον, έκκαμψε τόν κρατικόν Μονάρχην και τόν έφερε συνδιαλεκτικόν πρός τούς πόθους του Λαού του. Πόσα άκόμη δέν μάς έπιφυλλάσσουσι οί χρονοί οὔτοι τών μεγάλων γεγονότων και των πλέον άπροσδοκήτων μεταβολών;

Έσωτερικός ζώμεν με την έλπίδα των σιτοφοριών, με τόν κατάλογον των άνευρέτων όπλων, με τās επιστολάς του κ. Κομπού, με τās περιόδελας των Έλεγμων, με τās άνκοινώσεις του κ. Αάμπερου και του κ. Ζαλακόστα, με τās άτελεύτητα Υπουργικά Συμβόλια, με τās έστιάσεις του Υπουργού του Έπιστισμού, με

τά αιώνια παράπανα των Πρέσεων της Άνταντ, με τās υπερκαταριώδεις επιστολάς του κ. Ρούφου, με την άναμονήν της «Άρφους», με την εκφόρτων του Παντιά Ράλλη», με την άνευρέσει του θρυλικού «Αθανασίου», με τόν άπίστευτον και άπροσδόκητον τορπιλλισμόν του «Νέστο», με την άχαλίνωτον βιομηχανικήν και έμπορικὴν ασχροκρέδειαν, με τών Φουερραίων την παντοδυναμίαν, με τών δελτίων την πάντοτε βραδύνουσαν διανομήν, με τόν άγωνα έξευρέσεως μιας όκάς πατάτας και όλίγης ζάχαρης, με τās καταλήψεις των Νήσων, με τās συγκινήσεις νέων επαναστάσεων και ταρχών, με τούς φόβους κατοχής της Εύβοίας και καταστέσεως της Θεσσαλικής παραγωγής, με τού Στρατηγού Σαράγγ την άνεξάντλητον καχυποψίαν, με τών δικαστηρίων την άσκοπον τιμωρίαν των ασχροκρεθών έφ' όσον δέν τους κρεμούσι εις τό Πεδόν του Άρεως, με την έλπίδα της παγκοσμίου ειρήνης κατόπι των τελευταίων υπερόδων νικών των Άγγλων και Γάλλων εις τό δυτικόν μέτωπον, με την άσθένειαν του κ. Βενιζέλου προσδληθέντος υπό δυσανάτου νευροπαθείας; με την έλπιειν ταχύδρομικής συνεννοήσεως μετά των έν Εύρώπη συγγενών μας, με τās συγκινήσεις των σκηνών εις την ουδέτεραν ζώνην, με τās σκάνδαλα της αναλήψεως χιλιάδων σάκκων όσπριον και όρούς χωρίς να ύπαρχῃ ούδαμύ ένοχος, με τās νέας φορολογίας της Κυβερνήσεως, με τās δικαίας μέχρι τινός αλλά και θορυβώδεις διαμαρτυρίας τών έροπλιστών, με τών οίκοδεσποτών τās ένεργείας πρός βαρύτεραν καταδυναστεύσιν των έννοικιστών των με τās άτελείωτα κοσέρτα πονδί' πλωματούων μαζαπέτων του Ψέλου, με της γκρίνης των Ζωγράφων μας, με την ίδρυσιν και νέων Θεάτρων, με τόν φωτισμόν της άστυλινης, με την μετακόμισιν των γραφείων του 11ου Υπουργείου, με την παρατίσιν του κ. Αργυροπούλου Υπουργού της Συγκοινωνίας, με την θεσπίσιν Άττικῆν άνοιχόν, με τās έκδρομάς μας κατά τās έορτάς του Πάσχα, με τό άτελεύτητον Πόκερ μας, με τās διαρκείς επεκτάσεις των Ίταλικών Στρατευμάτων εις την υπερελληνικήν μας Ήπειρόν, με την άπέλασιν εκ Κερκυρας της κ. Ζαίρας Μέριλν και τινων εκ των Άρχων, με τούς ύπολογισμούς της μελλοντικής παραγωγής της Έλλάδος διά την εξασφάλισιν ή μη της έκπαιρας της χώρας, με την κλασσικήν άπεργίαν των ήλεκτροτεχνιτών, με την αύξησιν των εισιτηρίων των τραίμ, με την άπορρόφωσιν υπό των συσταίων όλων των τροφίμων πού θά διετίθεντο διά τās οικογενείας, με την αίσιαν εύπλοιαν της αύξήσεως της τιμής του άρτου εις έραχημν μίαν κατ' όκάν, και με σφείραν άλλων λεπτομερειών σοβαρών, σπουδαίων, σημαντικών ή κωμικών, έπυσιωδών, άνοήτων, άσκάπων, άσημάντων, όπως άλλως εινε πάντοτε ή ζωή του ανθρώπου μίξις κωμικότητος μετὰ τραγικότητος.

Δ. Α. Ζ.

Κ Ο Σ Μ Ο Σ

Μέσα εις την αφρίζουσαν από την μανίαν του κρόδου ασχροκρέδειαν λαφάριει προσιτόν εις τόν Λαόν έν εκ των πολιτικωτέρων τροφίμων. Τό τυρί. Εινε θαύμα το ότι έβρέθη Έλληνική διοικήσις ή όποια κατόρθωσε να συγκρατήσῃ τό κινώδες

προϊόν της Έλληνικής Ζωοτεχνίας εντός των όρίων του Βασιλείου με την λογικήν τιμήν των όρ. 2,40 κατ' όκάν.

Η Έλληνική άπρονοησία και έπιλοπιότης ήτο ίκανή να πελαγοφή και τό άπλουστατον αυτό ζήτημα. Έχομεν ύπεροπαγωγήν τυριού και θά είμεθα ίκανοί να όφιστάμεθα στέγησιν και τό είδος αὐτό άν μη έλαμβάνετο τό στοιχειώδες μέτρον της άπαγορεύσεως της εξαγωγής. Οί τυροποιοί και τυροκόλοι έπαύσαν την πλουτοαγορίαν αυτήν άδειαν και έσοσ θά έδίδετο εις αυτούς άν μη ή φρόνησις εύρισκε τέλος στέγην εις τό 10ον Υπουργείον της κλασσικής γραφειοκρατίας. Δόξα και τιμή εις τόν κ. Χαρίλαον.

Λυπούμεθα του μās λείπει χώρος διά να δημοσιεύσομεν και ήμεϊς ολόκληρον την έκθεσιν των πεπραγμένων του πατριωτικώτατου και θαυματουργού «*Πατριωτικού Ο ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ Συν δέ σ μ ο υ των Έλλήνων*».

Έργον όφελούμενον εις την έμνευσιν και την προτοβουλίαν της Βασιλίσσης μας, τελούν δε υπό την άμεσον και ενεργόν Αὐτής έποπτείαν έδημοσιωγήθη εις ένα άκαμιάτοτον οργαισμόν προαλούντα θυμησιαμόν διά τās Έλληνικές παραδόσεις των νέων λόγων και τόν άόριστον πόθον.

Η συνεδρία, καθ' ήν έγνώσθησαν αί λεπτομέρειαι των πεπραγμένων, έλαβε χώραν εις την Αθήουσαν της Άρχαιολογικής Έταιρείας με Πρόεδρον, της έκλεκτής όμηγύσεως, αυτήν την Βασίλισσαν. Η κ. Παρθέν σεβαστή λογία και πλήρης δραστηριότητος Έλληνισ ύπό βασιτή λογία της Γεν. Γραμματέως, άνέγνωσε την την ιδιότητα της Γεν. Γραμματέως, άνέγνωσε τόν πλήρη ένδιαφέροντος έκθεσιν. Κατόπι έλαβε τόν λόγον ο κ. Λορέθδος Διευθυντής της Έθνικής Τραπέζης και έζήτησε δι' όμιλίας εύφραδούς την έγκρισιν της Ίσολογισμού ύποβαλόν και την έκθεσιν της έξελεγκτικής Έπιτροπής. Μετά την έπιστημονικωτάτην όμιλίαν του κ. Λορέθδου άπυθνήθη εύχαριστήσιμος χαιρετισμός της Βασιλίσσης πρός τούς συνεργάτας της τόν όποιον παραθέτομεν ολόκληρον.

«*Δίαν συγκεινημένην εύχαριστώ τās Κυρίας και τούς Κυρίους της Πρωτενοσύης και τών Έπαρχιών οί όποιοί έβοήθησαν τόσον πολύ τό έργον του Πατριωτικού Συνδέσμου.*»

Εύχαριστώ όλος ιδιαιτέρως τās Προέδρους και τās μέλη των Τμημάτων των Συστοιχιών αί όποιαί ειργασθήσαν άόκως και προσηλωμένα εις τό βαρύ και επίπονον έργον των. Πάντες οὔτοι εινε οί έργαται της προόδου του Πατριωτικού Συνδέσμου, αὐτοί ήδηνήθησαν εις τās δυσκόλους αὐτάς περιστάσεις να πραινουν τούς πόρους και τās στερήσεις του ύπομονικώτου και γενναίου λαού, αὐτοί στερεώνουν την κοινωνικήν όμόνοιαν και όηρητοῦν τό μέγα έργον της καλλιτεροεσεως της ζωής των λαϊκών τάξεων.

Συγγαίρω τās Κυρίας και τούς Κυρίους διά τό έργον των και έλπίζω ότι θά εξακολουθήσουν έργαζόμενοι με την ίδίαν άφοσίωσιν με τό ίδιον σύστημα εις τās Άθήνας και τās Έπαρχίας και με την ίδίαν έντασιν έν ειρήνην όπως και έν καρῷ πόλεμον.

‘Η κοινή και μεθοδική αυτή προσπάθεια θα μάς κέρη δυνατωτέρας εις τους κινδύνους, καλλίτερον οργανομένους εις την εργασία και περισσότερον ήρωμένους εις τον αγώνα της ζωής.
 Ούτως έληξεν ή έξοχος αυτή έορτή της κοινωνικής προνοίας ή όποία άληθώς εργαίννδζει νέαν περίοδον κοινωνικής ζωής διά την χώραν.

***

Ένας Κεφαλλην προοδευτικός, ένας ακούρατος εργατής της παραγωγικής βελτιώσεως της πατρίδος του, ο κ. Παναγής Β. Μεταξάς—περι ου άλλοτε διά μακρών ένησχολήθημεν από των στιγλών συναδέλφου—

Η ΔΙΓΡΟΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ήλθεν από των στιγλών συναδέλφου— μετέφερε την δράσιν του από την Κεφαλληνίαν εις την προσείκουσαν όπου εύρεις όρξζοντες θετικώτερας εργασίας άνοίγονται.

Έχουμεν τάς πρώτας πληροφορίες **‘Αγροτικής Οργανώσεως** όφελουμένης εις τον άδιάπτωτον ένθουσιασμόν και εις την άκραν ενεργητικότητα του άκουράστου Κεφαλληνος. Έχουμεν ύπ’ όψιν μας όνόματα πολιτευόμενων ή όποιοι έσπευσαν να τεθώσι παρά τό πλευρόν του κ. Μεταξά. Πληροφορούμεθα την ενεργόν άνάμειξιν του κ. Ο Ρουσοπούλου άνδρός κατ’ έξοχην εργαθέντος ύπερ των παραγωγικών δυνάμεων της πατρίδος και του υπερόχου επιστήμονος και άκαματού εργάτου της γεωργικής αναπτάσεως του τόπου κ. Σ. Χασιώτου και δυνάμεθα να ίσχυρισθώμεν πεποιθότες περί της εύδοκίμησης ενός Σωματείου έξ εκείνων τά όποια άποτελούν την ψυχή, την δύναμιν και συμβολίζουν την πρόδον και τον πολιτισμόν κάθε χώρας.

‘Η ‘Ελληνική Έπιθεώρησης άνέκαθεν ένθουσιώδης ύπερ των εργατών του γεωργικού μεγαλείου της πατρίδος δέν περιορίζεται εις ενήγας, αλλά τίθειαι και αύτή παρά τό πλευρόν άνδρών οιου όι κ.κ. Χασιώτης, Ρουσοπούλου, Μεταξάς, Μάτεως, Μητσόπουλος, Χέλμης, Έβδστατιάδης, Ζαχαριάδης, Κράλλης, κτ. κτ. με τον πόθον εργασίας θετικής, σώφρονος, μελετημένης διά την έπίτευξιν ανάλόγων άποτελεσμάτων.

***

Τά αγαθά τηςλευθερίας ήθελον φαίνεται οι ήθύνοτες τό συμμεριόν καθεστώς της Ρωσσίας να τά καταστήσουν τώσον έκδηλα, τώσον φανερά και έσπευσαν εκ των πρώτων ν’ άναβιβάζουσιν εις **Ο ΓΟΡΚΥ** τήν θέσιν του ‘Υπουργού τον διάσημον Ρώσον συγγραφέα Γόρκυ. ‘Ο μέχρι γής έξόριστος της άπολυταρχίας, ο καταδικασμένος από τά όργανα του Τσαρισμού, ο διανύσας τον βίον του υπό τρομοκρατίαν άνέρχεται σήμερον από τας κατακόμβας της άτειλής εις την επάραντιαν της άπολύτου γαλήνης ενός τιμητικού αξιώματος. Κατέλαβε τήν θέσιν του ‘Υπουργού των Καλών Τεχνών εις την νέαν προσωρινήν Κυβέρνησιν και επέχουσιν κατόν άνεδιγηγών στερήσεων και περιρτειών διά να αιοθανθή ούτω πανηγυρικά και θριαμβητικώς τήν ίκανοποίησιν των πατριωτικών ιδεωδών του.

***

‘Εδημοσιεύθη νομοθετικόν διάταγμα περί έπιβολής κτανταγιστικής εισφοράς προς ένίσχυσιν των Οικονομικών του Κράτους διά της φορολογίας των πλοιοκτητών. **Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΕΦΟΠΙΑΣΤΩΝ** ‘Η φορολογία έφ’ άπαξ κανονίζεται επί τή βάσει της χωρητικότητας

των σκαφών και είναι υπόχρεως εις αυτήν πās πλοιοκτήτης ‘Ελληνικού άτιμοπλοίου έν όλω ή έν μέρει.

‘Εν τώ Διατάγματι γίνεται διάκρισις μεταξύ φορητών και έπιβατικών άτιμοπλοίων. Και επί των φορητών όλικής χωρητικότητας από 100—700 τόνων ή εισφορά όρίζεται εις 5%, από 701—1500 τόνων εις 10%, από 1501—2000 εις 12%, από 2001—2500 εις 15% και από 2501 και άνω εις 20%.

‘Επί δέ των έπιβατικών όρίζεται ως εξής : ‘Από 100—1200 τόνων εις 5%, από 1201—2000 εις 10% και από 2001 και άνω εις 12%.

‘Η εισφορά θεωρουμένη έπιβατικής θα κανονισθή διά τά κέρδη των άτιμοπλοίων από 1 Ιανουαρίου 1915 έφ’ άπαξ. Διά τά κέρδη τά μετά την δημοσίευσιν του Διατάγματος θα ήχηθή ιδιαίτερά πρόνοια εκ μέρους της Κυβερνήσεως εν συνδυασμώ προς φορολογείν τινα μέτρα δι’ άλλας έπιχειρήσεις, άποκομίστας κέρδη εκ του πλόμου.

Τό Διατάγμα όρίζει επίσης ότι έκαστος πλοιοκτήτης όλοκλήρως ή μερίδος άτιμοπλοίου, ως και πās πλοίτης άτιμοπλοίου ή μερίδα αυτού μετά την 1ην Ιανουαρίου 1915 όφείλει να επιδώσθ δηλώσιν εις τον Οικονομικόν ‘Εφορον ‘Αθηνών, καταβάλλων άμέσως τό 1/4 της εισφοράς. Διά τό ύπόλοιπον της εισφοράς παρέχεται προθεσμία 2 μηνών.

Τό Διατάγμα προβλέπει και ειδικήν διαδικασία προς έξεταράλιν των εισφορών τούτων, όρξζον πρώτα ύπερημερίας διά τους εκπροθέσιους 5%, επί της εισφοράς μετά την παρέλευσιν της προθεσμίας.

‘Η Κυβέρνησις ύπολογίζει, ότι τό Δημοσίον Ταμείον διά πορισθή εκ των εισφορών τούτων 60—70 εκατομμυρίων δραχμών.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΓΓΡΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

‘Η εύχαινα για ένα γλυκό σου χαμόγελο !> έφώνηζε κάποτε μερκακίμενος έρπστής προς τήν αγάπη του. ‘Ριά τό χαμόγελό σου τό ούρανό σέ άφηνν γενικην κληρονομον μου !> έγραψεν εις τήν διαθήκην της ή κ. Μπλάκ από τό Δός ‘Ατζελες. ‘Από τον ούρανό πεντακόσια χιλιάδες δολάρια επήγαν να βρούν τήν καυμένην τήν Μις ‘Αμελ, νωσοκόμον εις τό Σικάγον, και από τά κρεβάτια των άσθενών να τήν καταστήσουν μίαν από τας πλέον πολυφέρνους και περιζήτητους νόμπας της δευτέρας ‘Αμερικανικής Μητροπόλεως.

‘Ηώς έγινε αυτό τό θαύμα ; ‘Ακούσατέ το. ‘Η δεσποινίς ‘Αμελ, ή όποία έφέτος εισέρχεται εις τό 21ον έτος της ήλικίας της ύπηρετούσεν ως νωσοκόμος εις τό θεραπευτήριον Ραδονγκούτ του Σικάγου. ‘Η όμορφιά της τραλλ άνοι και τό χαμόγελό της σφάζει καρδιάς άλλα και άνασταίνει νεκρούς. Είχι ενν χαμόγελο άγγελο του παρηγορεί και κατευνάζει κάθε πικρα και σωματικό πόνο. Κάθε άσθενής ήθελε να έχη σιμά του τον άγγελον εκεινον με τό ούρανον μειδιχα. Εις τό νωσοκομειον εκεινον συνέπεσε πρό όλιγου καιρού να εισέλθη προς νοσηλείαν και ή κυρία Μπλάκ από τό Δός ‘Αντζελες της Καλιφορνίας. ‘Η άρρωστος αύτή δέν έννοουσε καθόλου να αφήσθ να άπομκρυνθ ή από κοντά της τό ήρωαν εκείνην κοπέλλαν. ‘Επειτα από άρκετον ήμερών θεραπελαν ή κ. Μπλάκ επάνεκτησε τήν ήγελαν της, καθώς δέ ήμολόγει ή ίδια όχι τόσον χάρις εις τά φάρμακα της αλλά φροντίδας των ιατρών, όσον χάρις εις τήν καλήν

συνητριάν, εις τας περιποιήσεις και εις τό χαμόγελο της άγγελόμορφου νωσοκόμου ‘Αμελ.

Εις τήν εύχαιρομένην νωσοκόμον, ήλθε τώρα ή έθνησις, από τήν μακρινήν Καλιφορνίαν ότι ή κ. Μπλάκ απέθανε και εις τήν διαθήκην της τήν άφίνει μόνην κληρονόμον της εκ πεντακόσων χιλιάδων δολαρίων περιουσίας της.

***

Βασιλεύς Γεώργιος της ‘Αγγλίας απέφασισε να λαμβάνουν εις τους έξής και αί γυναίκες τό στρατιωτικόν μετάλλιον, τό καθιερωθέν από του παρελθόντος Μαρτίου ύπερ των ύπαξιωματικών και στρατιωτών, ότινες διεκρίθησαν εις τά πεδία της μάχης.

Τό μετάλλιον, λέγει τό Β. Διατάγμα, δύναται να δίδεται εις έξαιρετικές περιστάσεις, και κατόπιν ειδικής συστάσεως ενός γενικού διοικητού του στρατιωτικού σώματος εις γυναίκας, αί όποια έδειξαν ήθρος και άφοσίωσιν ύπερ τό πυρ του έχθρου, άδιάφορον άν εινε άγγλίδες ή ξένης ύπηκοότητας.

***

‘Εγγχώριος Μηνύτωρ > του Βερολίνου άγγέλει, ότι ή γερμανική Κυβέρνησις κατέσχευεν όλα τά καουτσούκ των ποδηλάτων και τά περικαλύμματα αυτών μεταγερσιμένα και μη. ‘Απαγορεύεται δέ να πηγαίνη κανείς με ποδήλατον, εκτός μόνον άν μεταβάνη εις εργασίαν έθνικου συμφέροντος, ή αν εινε άνάγκης και δέν έχη άλλο μέσον ύπως κινήθ.

***

Εις τά ύπόγεια χρηματοφυλάκια του ύποταμείου της Νέας ‘Υόρκης κρύπτονται έπιμελώς, άπροσπέλαστα από κάθε άδιάρκτουν βλάμμα, τετρακόσια πενήκοντα πέντε εκατομμύρια δολαρίων. Εις κανέν άλλο σημειον του κόσμου δέν έχει συγκεντρωθή τόσον χρηματικόν ποσόν.

Η ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑΣ

‘Ο πάντοτε ένθουσιώδης κ. Δάμπρος, ύπό τήν ιδιότητα του Πρωθυπουργού της ‘Ελλάδος, εύφρόσωνον άγγελια διετύπωσεν από του Πανεπιστημιακού Βήματος τήν 25 Μαρτίου και καθ’ στυγήνην εύρωτάσεν τά άποκαλυπτήρια της προτομής του Βασιλέως.

Μετά τά ήρωα λόγια του Πρωτάριου κ. Σκούφου, τά πατριωτικά άσματα των Φοιτητών και τήν αποκάλυψιν της προτομής άνέρχεται τό Βήμα ο κ. Δάμπρος και μετά σύντομον προεισαγωγικήν εκθεσιν άναγνωσκει σχέδιον Νομοθετικού Διατάγματος προορισσώμενου εις ‘Εκατονταετηρίδος της ‘Εθνικής μας Παιλιγγενεσίας.

Τό Διατάγμα τό όποιον ένθουσιωδώς ήκουσαν οι παριστάμενοι έχει ούτως :

Προτάσει του ‘Ημετέρου ‘Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασισαμεν και διατάσσομεν τάδε.

‘Επιτρέπομεν τήν ύσταση ειδικής έπιτροπείας ύπό τήν ‘Ημετέραν προεδρίαν, όπως προβή εις συλλογήν πανελληνίων έράνων, άποδοχην γενικών ή ειδικών χορηγιών και εκτέλεσιν έργων και έορτών χάριν του πληθυσμού της έκαστοτης άμφιητηρίδος της Παιλιγγενεσίας εν έτει 1921.

Τά εκτελεσθησάμενα έσονται ή ‘δριους Πανελληνίου ‘Ηρώον εν έπιφανεί μέρει των ‘Αθηνών, αναμνηστικού μνημείον εν τώ περιβόλω της ιεράς μονής της Αγίας Λαύρας, τοπικόν μνημείον εν τοις πεδίοις των ένδόξων μαχών, άνδριάντων και προτομών, ή εκδοσις μεγάλου ιστορικού λεξικού της ‘Ελληνικής γλώσσης και στατιστικόν, ιστορικόν, λαογραφικόν και παντοίον άλλων δημοσιεύσεων σαφηνής ουσιας τά κατά τήν μεγάλην επαναστασιν και τά εντός της πρώτης από της άπελευθερώσεως εκατονταετίας τελεσθέντα, ή διά διαγωνισμόν ή άλλως δημιουργία λογο-χειρικόν και καλλιτεχνικόν έργων, κλειζόντων τον ήρωισμόν και τά μαρτύρια δι’ ών επετεύχθη ή παλιγγενεσία και έμεγαλύνθη ή ‘Ελλάς.

‘Η αύτή έπιτροπεία θελει μεριμνήσει άπ’ εύθείας δι’ ιδίου έπιτροπείον περι έορτών, αγώνων και τοπικόν και διεθνήν συνεδρίων καθ’ όλον τό άμφιητηρικόν έτος 1921 και περί εύρέσεως πόρων και παρασκευής των δούτων προς αναμνηστικήν επί τή έθνική άμφιητηρίδι θεμελιώσιν μεγάλων έργων κοινωνικής προνοίας, έθνικής αναπάσεως και πατριωτικής ενεργείας.

Πλην των έξ έράνων και χορηγιών συγκομισθησόμενων πόρων θελει χορηγηθή εκ του Δημοσίου ταμείου ποσόν δύο εκατομμυρίων δραχμών εις πέντε δόσεις, διακοσίων πενηκοντα χιλιάδων, άναγραφόμενων εις έκάτερον των προϋπολογισμών των ετών 1919, 1920 και 1921.

‘Επίσης θελει χορηγηθή εις τήν αύτήν έπιτροπείαν τό ήμισυ των εισπράξεων εκ της πωλήσεως των γραμματίων του λαχείου του σόλου και των αρχαιοτήτων μη υπερβαίνων τας διακοσίας χιλιάδας δραχμών καθ’ έκαστον έτος από του 1918 μέχρι του 1921.

‘Ομοίως θελει χορηγηθή εις τήν αύτήν έπιτροπείαν ποσόν ενός εκατομμυρίου διακοσίων χιλιάδων δραχμών εκ του ταμείου της έθνικής άμύνης κατά τά έτη 1918 μέχρι και του 1921, των αναλόγων καθ’ έκαστον έτος ποσόν όριζόμενον δι’ άποφάσεων του ‘Υπουργού των Οικονομικών και του των Στρατωτικών.

Δι’ ιδίου διαταγμάτων θέλωμεν όρισθή τά μέλη της έπιτροπείας, ο κανονισμός των έργων και της διαχειρίσεως αυτης και πάντα τά προς εκτέλεσιν του παρόντος διατάγματος.

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

— Έντός του μηνός εγένοντο δις στρατιωτικοί προβιβασιμοί.

— Διεσχόμεθα τήν εύτυχεστέραν έσπιν διά τό στρατιωτικόν έπίγγραμμα.

— Και εινε χάρμα των οφθαλμών και άγαλλίας της ψυχής να βλέπη κανείς νεαρωτάτους άνωτέρους ‘Αξιωματικούς εν άφρονίη ζήλειτι.

— Εις τας άρχάς του μηνός άνηγγέλη ή ύστιασις ειδικών δικαστηρίων κατά της αλχοσκορδέας.

— Και έννοισθη ότι ταυτα θα λειτουργούν διαρκώς ήμείραν και σίντα.

— Διά να εινε ή τιμωρία άμμοος, ταχείαι και άγειν της έλαχίστης χρονοτριβής.

— Παρήλθεν ὁ μὴν καὶ τὴν σύστασιν τοιοῦτον **ἰδεοδῶν** δικαστηρίον δὲν τὴν εἶδομεν.
— Ἐμμεθα ὁ τόπος τῶν ὁραίων ἐπαγγελιῶν καὶ τῶν δυσκόλων ἔργων.

— Ἐδημοσιεῖθι νομοθετικῶν δὴτάματα ἐπιβόλλων ὑποχρεωτικῆν εἰσφορὰν ὑπὲρ τῶν Οἰκονομικῶν συστάσεων.

— Τὸ μέτρον αὐτὸ θίγει καὶ τὰ συμφέροντα τῶν περιοδικῶν ἐπιβαρυνομένων κατὰ μῆνα διὰ νέων ἐπιπροσθέτων δαπανῶν.

— Ὑπολογίζονται εἰς 5000 οἱ Ἕλληες ναυαγοὶ—ἐπιβάται καὶ πληρώματα—οἱ εὐρισκόμενοι εἰς Μασσαλίαν, τορπιλλισθέντων Ἑλληνικῶν αἰμαφῶν.

— Ὑποφέρουν στεγῆρες ἐλλειπόντων χρημάτων καὶ μέσων ἐπανόδου εἰς τὰς πατρίδας των.

— Ἀπεφασίσθη ἡ μεταφορὰ τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου εἰς Πατήσια.

— Τὸ μέτρον ἀδειοθήθῃ ὄσωνται καὶ ἐπιζήμιον, οἰκονομικῶς δ' ἀσύμφορον καὶ ἴσως μεταιωθῆ.

— Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα μέγατον ἐνδιαφέρον δεικνύει διὰ τὴν ἴδυσιν λαϊκῶν λουτρῶν.

— Θὰ ἰδρυθῶν ἐπὶ τοῦ χώρου ἐφ' οὗ εὐρισκето ἡ Σχολὴ Καραμάνου.

— Ἡ σοβαρότης τοῦ ἔργου εἶνε τόσο αὐτονόητος ὥστε δὲν ἔχει ἀνίκηνη ἐξήρσεως.

— Ἀπεσπασθησαν ἐπὶ ἐξάμηνον παρὰ τῷ 10φ Ὑπουργείῳ πλείστοι ὄσοι ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι Δικαστικοὶ Ὑπάλληλοι διὰ τὴν ἐπισπείαν τῆς διανομῆς τῶν δελτίων τῶν τροφίμων κτλ. κτλ.

— Διὰ τὴν περιφέρειαν Ἀθηνῶν ὁρίσθη ὁ ἐκ τῶν ἐπιπέκτων τοῦ Δικαστικοῦ Σώματος κ. Α. Μπότας, Πρόεδρος Πρωτοδικῶν Χίου.

— Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἀποζημιώσεων ὁρίσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὁ διαπρεπὴς νομομαθὴς κ. Παντ. Τσιτοσκίης.

— Ἡ ἐκδίκασις ὅμως τῶν πρὸς ἀποζημιώσιν αἰτήσεων οὐτε κατὰ ἓν βήμα ἐπροχώρησε μολοντί ὁ διορισμὸς τοῦ Ἑλλήους ἀντιπροσώπου ἐγένετο πρὸ μηνὸς περὶτον.

— Καὶ εἶνε ἓνα ἀπὸ τὰ φλέγοντα ζητήματα μέλλον νὰ προκαλέσῃ ἠφαίστον ἐσοτερικῶν ἀνταγωνισμῶν μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ τῶν ἄλλων πατριωτῶν.

— Ἐνας μεγάλος κίνδυνος ἐπαπειλεῖ τὰς Ἀθήνας χειρότερος καὶ ἀπὸ τὸν κλασικὸν ἀποκλεισμὸν τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας.

— Ἡ λειψυδρία.

— Καὶ θὰ ἴητο μέτρον ὑπερτάτης προνοίας ἂν ὁ Δῆμος Ἀθηναίων ἐχρησιμοποίησιν τοὺς ἐργάτας εἰς σχετικὰς ἐργασίας.

— Ἀνεβλήθησαν ὅπαξ ἐτι ἐπὶ δέμηνον αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων.

— Ἀπέθανεν ἐκ τῶν τραυμάτων του ὁ Γερμανὸς Πρίγκιψ Φρειδερίκος Κάρολος ἐκ τῶν ἀριστῶν ἀεροπόρων τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ.

— Ἦτο ἔγγονος τοῦ στρατηγοῦ τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου τοῦ ἀποκαλυμμένου «Εὐρθοῦ Πρίγκιπος».

— Ἐτελέσθη τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον τοῦ ἀεμινήστου Τρικούπη.

— Ὁ οἰκογενειακὸς τάφος τοῦ ἐκλιπόντος μεγάλου πολιτευτοῦ περιελάμβανε ἐφέτος καὶ τὸ σκήνος τῆς ὑπερόχου ἀδελφῆς του Σοφίας.

— Οἱ Ἴταλοι εἰσόντες στάδιον ἐλευθέρου εἰς Ἡπειρὸν ἠργάζονται.

— Ἡπειλὴθῆ ἡ κατοχὴ καὶ αὐτῶν τῶν Ἰσπανίων.

— Ἐργάζονται δὲ προσαγανδιστικῶς σκορπίζοντες ἄφθονον χρήμα.

— Καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἐπιτόχουν τὴν ὑπογραφὴν δημοψηφίσματος ἵνα κατὰ τὸ Συνέδριον τῆς εἰρήνης κατακυρωθῆ ἐπ' ὀνόματι τῶν ἡ Κέρκυρα !!

— Μοραίνει Κύριος...

— Τὴν 15 Μαρτίου ἐπανέλαβε τὴν ἐκδοσὴν τῆς ἡ «Ἐστία» καὶ τὸ «Ἐθὼς».

— Οἱ φίλοι τῶν ἐφημερίδων αὐτῶν οἱ τόσον πολιτηθεῖς μετὰ χαρᾶς ἐχαίρεισαν τὴν ἐμφάνισίν των.

— Βραδύτερον ἐνεφανίσθησαν καὶ οἱ «Καιροί».

— Ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς Ἀπριλίου θὰ ἐπαγεκοθοῦν ἡ «Πατρις» καὶ ὁ «Ἐλευθέρου Τύπος».

— Ἡ ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς μας ἀποκαταστάσεως ἐορτάσθη ἐφέτος μὲ ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα.

— Αἱ πρὸς τὸν Βασιλέα μας ἐκδηλώσεις ὄψηξαν ἀποθεωτικαί.

— Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἐπαγγυρήθη ἰδιαίτερος διὰ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τῆς προτομῆς τοῦ Ἁγιακτοῦ.

— Πεντήκοντα καὶ πλέον Βυζαντινοὶ Ναοὶ καὶ ἐκκληρία ἐν Λακεδαίμονι εἶνε μεταβληθέντες εἰς πομινιστάσια.

— Θησαυροὶ ὀλόκληροι τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς ἐγκαταλειμμένοι εἰς χεῖρας τσοπαναράϊων!

— Καὶ ἔχοντες Μουσείον Βυζαντινῶν, σχετικὴν Ἐπιτροπὴν, Ἀρχαιολογικὴν Ἐταιρεία, Καθηγητὴν τῆς Βυζαντινῆς τέχνης στὸ Πανεπιστήμιον, Ὑπουργεῖον Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. κτλ.

— Καὶ κατὰ πληρορορίας ἀρχαιοφίλου μόνον ἐν Χρυσῶφ τῆς Λακεδαίμονος ὑπάρχει ὁ πλοῦτος αὐτὸς !!

— Ἐν Δημητριάδι καὶ Πογασαῖς ἀνευρέθη πλοῖσιον νεκροταφείων τῶν μεταξὺ 300—200 π. Χ. ἐτῶν.

— Ὑπὸ τὴν δεξιᾶν διεσθύνων τοῦ κ. Ἀρβανιτοπούλου διεξάγονται αἱ ἀνασκαφαί, καὶ δὲ ἐν αὐτοῖς ἀπὸ αἰώνων ἐναποτεθειμένα εἶνε εἰρημὰ τὰ πλοῦτοῦ λόγου ἄξια.

— Κατὰ τὸν καταγεγραμμένον πίνακα τοῦ Τμήματος τῆς Στατιστικῆς τοῦ Ὑπουργεῖου τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Πειραιεὶ ἐργατῶν καὶ ἰδιωτικῶν ὑπολήθων ἀνέρχονται εἰς 26701 ἄνδρες καὶ 4355 γυναῖκες.

— Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γυναικῶν σημειούμεν ἰδιαίτερος 56 γυναῖκες ἐμποροῦσάλλήλους.

— Εἶνε πολλῆς σημασίας ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν.

— Φανερόντι καὶ τὴν γυναικείαν πρόδον εἰς ἐργασίαν ἐπὶ ἀνώτερον ἐπιπέδου, ἀλλὰ καὶ τὴν διανεστέραν ἀντληθῆν τοῦ ἐμπορίου τοῦ Πειραιῶς προσφεύγοντες εἰς τὴν γυναικείαν μόρφωσιν καὶ ἐργατικότητα.

— Τὸ κατῴστημα τῆς Κας Μπουλοῦκου δόδος Ἐρμου 10, ἔχει ἐφέτος ἓνα πλῆθος μοντέρνων καπέλων νὰ ἐπιδείξῃ εἰς τὴν πελατείαν τῆς.

— Ὁ ἀποκλεισμὸς δὲν ἐπῆρσε εἰς τίποτε καὶ τὸ θάυμα ὀφείλεται στὸ καλλιτεχνικὸ γούστο τῆς Κας Μπουλοῦκου.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Κωστής Παλαμᾶς. Ἐξεδόθη ὑπὸ γνωστοῦ λογιῶν κρυπτομένου ὑπὸ τῷ ψευδώνυμον Τυμφρηστός, μακρὰ μελέτη περὶ τοῦ κ. Κωστή Παλαμᾶ, καὶ εἰς σελίδας μὲ βαθυτάτην παρατήρησιν παρουσιάζει ὀλόκληρον τὸ ἔργον τοῦ μεγάλου Ἑλλήους ποιητοῦ.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΕΙΣ ΤΟ

LOURENCO MARQUÉS

ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ
(ΕΠΙΝΕΙΟΝ ΤΟΥ ΤΡΑΝΣΒΑΛ)

Συνιστώμεν ΘΕΡΜΩΣ καὶ ἰδίως εἰς τοὺς συμπατριώτας μας τὸ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Εἶνε τὸ καλλίτερον ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ Ξενοδοχεῖον τῆς πόλεως.

Εἰς θέσιν κεντρικωτάτην μόλις ἀπέχον τρεῖα λεπτὰ ἐκ τοῦ Σταθμοῦ καὶ τῆς προκυμαίας.

Θερμὰ καὶ ψυχρὰ Λουτρά. Οἰκογενειακὴ περιποίησις. Ἡλεκτροφότιστον. Κουζίνα Γαλλικὴ.

ΚΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 114

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

«Ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΦΕΩΡΗΣΙΣ» τὸ συνιστᾷ ἰδιαίτερος.

Δ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

1—ΤΣΑΜΑΛΟΥ—1 Ὁραὶ ἐπισκέψεως 3-5 μ. μ.

Ι. ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ

ΔΙΑΔΑΚΤΩΡ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ, ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ, ΜΑΙΕΥΤΗΡ

Επί 13 έτη εν Βερολίνω εκπαιδευθείς. Υφηγητής επί τριετίαν εν τῷ Πανεπιστημίῳ Βερολίνου. Συνεργάτης τοῦ Γυναικολογικοῦ Περιοδικοῦ Βερολίνου. Διευθυντής τῆς Γυναικολογικῆς Κλινικῆς Πανεπιστημίου Βερολίνου ἐπὶ πεντατίτιαν.

8—11 π. μ.—3—6 μ. μ.

ΑΘΗΝΑΙ, ΖΗΝΩΝΟΣ 6 Α

Ο ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Λάμπαι ἀσετυλίνης διαφόρων συστημάτων καὶ τιμῶν. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας τὰ ἐργαστήσια Γ. ΚΑΖΑΓΑΝ ἑὰ ἐκπλήξουν τὴν πόλιν διὰ τὴν τελειότητα τῶν λαμπῶν. Πωλοῦνται εἰς τὸ κεντρικὸν πρατήριον. Σταθμὸς Λαυρίου, Χαλκοκονδύλη ἀριθ. 26.

Μεγάλοι ἀποθήκαι χάρτου Ἐφημερίδων, συγγραμμάτων, περιοδικῶν καὶ πάσης ποιότητος. Μεγάλοι ἀποθήκαι εἰδῶν γραφικῆς ὕλης πάσης προελεύσεως.

Ἀτμοκίνητα Ἐργαστήσια Καταστήων, Φακέλλων καὶ φωτογραφικῶν χαρτονίων.

Μόνον ἔκαρται ἐν Ἑλλάδι ἐπιστολικῶν δελταρίων. Δεκταὶ ἀπ' ἀγγελίας ἐκτελούμενα τάχιστα. Ἐξεδόθησαν ὡς κριτῶν 500 εἰδῶν μέχρι τοῦδε.

Ἀτμοκίνητου Τυπογραφείου με 10 πιστήρια διὰ μικρὰς ἐπιμελεημένας ἐργασίας (Travaux de reville) ὡς καὶ διὰ μεγάλας καλλιτεχνικὰς τοιαύτας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΕΙΔΗ : Μεγάλη παρακαταθήκη φωτογραφικῶν πλακῶν καὶ χάρτου διαφόρων προελεύσεων. Μόνον ἀντιπρόσωποι τῶν φωτογραφικῶν πλακῶν Impérial Dry Plate Co Ltd.

ΕΠΗΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΣΤΙΓΜΙΑΙΩΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐταιρείας ἤρξατο ἡδὴ ἡ πληρωμὴ τοῦ μερίσματος β' ἐξαμηνίας 1916 ἐκ δραχμῶν 28—κατὰ μετοχὴν ὡς καὶ τῶν ἰδρυτικῶν τίτλων ἐκ δραχμῶν 235—ἐνεργουμένη ἐν τοῖς γραφείοις τῆς διευθύνσεως (ὁδὸς Ἀπελλοῦ 1) δι' ἐπιταγῆς ἐπὶ Λονδίνου ἐκδόσεως τῆς Ἐταιρείας πρὸς τοὺς βουλομένους νὰ ἐξαργυρώσασιν τὰς μερισματοποδεῖξεις τῶν διὰ τοῦ τρόπου τούτου.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Διευθύνσεως)

ΚΟΝΙΑΚ

ΑΠΟΣΤΑΓΜΑ ΟΙΝΟΥ

ΔΗΜΟΣΘ. ΠΟΥΡΗ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

Γ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΗ

Ἐὰν αἱ Ἀθήναι δύνανται νὰ υπερηφανεῦνται διὰ τὰς τελευταίας σημειωθεῖσας καταπληκτικὰς προόδους τῶν, μία ἀφορμὴ πρὸς τοῦτο εἶνε καὶ τὸ μέγα αὐτὸ κατὰστῆμα εἰς τὸ ὅποιον συνεκεντρώθη πλοῦσα ἐπίπλωσις, ἀπαστρέπτουσα καθαριότητα, πρόθυμος ὑπηρεσία, μοναδικὴ ἀφθονία ἔλων τῶν εἰδῶν τῆς ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ καὶ τῆς ΓΑΛΑΚΤΟΜΙΑΣ. Τὰ ΓΙΛΟΥΡΤΙΑ του κατέστησαν ὀνομαστὰ, ἔλα δὲ τὰ εἶδη τῆς ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΑΣ παρέχονται ἀφθονα, εὐθηνὰ καὶ με ὀλικά ἐκλεκτὰ καὶ ἐπιμελεημένα. Τὰ εἶδη τῆς ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ γαργαλιστικώτατα, γευστικώτατα, ἀπολαυστικώτατα. Κατόπιν ἔλων αὐτῶν δικαίως θεωρεῖται τὸ κέντρον ἔλου τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου. Δικαίως εὐρίσκουν θέσιν μόνον οἱ προνοητικοὶ ποῦ φροντίζου ἐγκαίρως νὰ τὰς καταλαμβάνουσιν καὶ ἀκόμη δικαιώτερον οἱ συγχάζοντες εἰς θέατρα δὲν θεωροῦσι τὴν διασκέδασίν των πλήρη ἂν δὲν πάρωσι μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως τὸ ἀναψυκτικὸν τῶν ἢ τὸ παγωμένον γάλα τῶν, ἢ τὴν, ἀβρὰν κρέμαν τῶν εἰς τὰς πολυτελεῖς αἰθούσας τῶν

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΒΟΥΣΤΑΣΙΩΝ

48-ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ-48

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΑ Δρ. 60.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ὑποκαταστήματα :

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Ἐν Πειραιεῖ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλλῃ, Ἰωαννίνοις, Χίῳ, Πάτραις, Σύρῳ, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλῳ, Λαρίσση, Χανίοις, Ἡρακλεῖῳ Ρεθύμῳ καὶ Σάμῳ (λιμὴν Βαθέως).

Προσωπὰ Πρακτορεῖα : ἐν ΑΘΗΝΩ (Κάστρον) καὶ ΚΕΡΚΥΡΑ.

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ : Ἐν Κων/πόλει. (ὑποκατάστημα ἐν Γαλατῇ μετὰ Πρακτορεῖον ἐν Σταμπολῷ), Σμύρνῃ.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ : Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ Καίρῳ.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ : (No 22 Fenchurch Street).

ΕΝ ΛΕΜΕΣΩ (Κύπρου).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Δ. Στεφάνου (Ἀντιπρόεδρος), Ἰάκωβος Μπονιέ (ἐντεταλμένος Σύμβουλος), Ἰω. Ἀθηνογένης, Κ. Βερονίκη, Δ. Ζαφίρης, Σ. Ἐυγενίδης, Π. Καραπάνος, Βαρόνος δὲ Νεφελίς, Ἐμμ. Ροδοκανάκης Μ. Δάσκαρης καὶ Σ. Φούντης.

Γενικός Διευθυντής
Ι. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Διεύθυνσις τηλεγραφικῆ
ΑΘΗΝΑΪΚΗΝ - ΑΘΗΝΟCΙΕC

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐκτελεῖ προεξοφλήσεις ἐμπορευμῶν γραμματίων καὶ εἰσπράξεις τοιούτων ἐν Ἑλλάδι καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ. Ἀγοράζει καὶ πωλεῖ ξένα νομίσματα καὶ χαρτονομίσματα.

Ἐκδίδει πιστωτικὰς ἐπιστολάς καὶ ἀναλαμβάνει τὴν ἀπανταχοῦ ἀποστολὴν χρηματικῶν ποσῶν διὰ τηλεγραφικῶν ἢ ταχυδρομικῶν ἐντολῶν.

Ἀνοίγει πιστώσεις ἐπὶ φοροτικῶν.

Δέχεται τίτλους πρὸς φύλαξιν εἰσπράττει τοκομερίδια καὶ πληρωμένους εἰς τὸ ἄρτιον τίτλους ἔκτελεῖ χρηματικὰς ἐντολάς δέχεται ἀνεξόδως ἐγγυητὰς εἰς νέας ἐκδόσεις καὶ ἐν γένει ἔκτελεῖ πᾶσαν ἐπὶ τίτλων ἐργασίαν : ἀνταλλαγὰς, εἰσπράξεις δόσεων ἀσφαλείας κατὰ τῆς εἰς τὸ ἄρτιον κληρώσεως κτ...

Χορηγεῖ δάνεια ἐπὶ τίτλων.

Ἀνοίγει τρέχοντας λογαριασμοὺς καὶ δέχεται χρηματικὰς καταθέσεις : ὄψεως ἐπὶ τόκῳ 3% ἐτησίως καὶ ἐπὶ προθεσμία πρὸς 3 1/2% ἐτησίως διὰ τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἑμήνας, πρὸς 4% διὰ τὰς ἀποδοτέας μετὰ 1 ἔτος καὶ 5% διὰ τὰς μετὰ δύο ἔτη καὶ ἐπὶ τίτλων ἀποδοτέας. (Διὰ καταθέσεις ὄψεως εἰς συνάλλαγμα ὄψεως ἐπὶ Λονδίνου ἀποδοτέας εἰς συνάλλαγμα ἔπὶ τῆς αὐτῆς πόλεως πληρώνει πρὸς τὸ παρὸν ἑξαμηνίως τὸ 4% ἐτησίως). Ἐχει εἰδικὴν ὑπηρεσίαν Ταμείου τῆς ἐπὶ τόκῳ 4% ἐτησίως.

Ἐκτελεῖ παντὸς εἶδους ναυτικὰς ἐργασίας : ναυλώσεις ἀτμοπλοίων διὰ λογαριασμῶν πλοιοκτητῶν ἢ φορτωτῶν πωλήσεις καὶ ἀγοράς ἀτμοπλοίων ἀσφαλείας ἐπὶ ἀτμοπλοίων, ἐναντίον παντὸς κινδύνου (θαλάσσης καὶ πολέμου), ἐμπορευμάτων, τίτλων εἰσπράξεις ἀβρωῶν ἀνθακεύσεις πλοίων, κτ. κτ.

Ἐχει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ, ὑπὸ πάντας τοὺς ἐπιδημιῶν ὅρους ἀσφαλείας, ὑπηρεσίαν ἐνοικιασῶν σιδηρῶν διαμερισμάτων ἐν τῷ θησαυροφυλακίῳ τῆς, ἐπὶ ἐνοικίῳ ἀπὸ Δρχ. 30—ἐτησίως καὶ ἄνω. Εἰδικὴ κλεῖς παραδίδεται εἰς ἕκαστον πελάτην δι' ἧς οὗτος καὶ μόνος δύναται ν' ἀνοίξῃ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐνοικιασθὲν διαμέρισμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΙΓΓΑΕΣΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ

3-ΟΛΟΣ ΚΟΡΑΗ - 3

Διὰ τῆς ὑγιεινῆς τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων σῶζετε οὐ μόνον τοὺς ὀδόντας σας, ἀλλὰ προλαμβάνετε ἀπέρους νόσους τοῦ στόματος, τῶν ὀδόντων, τῶν ὄτων, τοῦ φάρυγγος, τοῦ λάρυγγος, τῶν ὀρχῶν, τῶν πνευμόνων, ὡς καὶ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος πολλάκις δὲ σῶζετε τὴν ζωὴν σας αὐτήν.

Συνιστῶμεν ἐνθέρμως τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα ὀδοντοϊατρὸν κ. ΙΓΓΑΕΣΗΝ τοῦ ὁποῦ αἱ τρεῖς σκευασματικαὶ Ἐλιξίρια, Ὁδοντοκόνις καὶ Ἀδμαντίνη, εἶνε μοναδικαὶ εἰς τὸ εἶδος τῶν.

Διὰ τοῦ Ἀλιξιρίου παύει ἡ Ὁδονταλγία καὶ ἡ νευραλγία. Εἶνε συσκευασταὶ ἀλλάθηστοι καὶ ἀποτελεσματικῆ.

Πωλεῖται παρὰ τῆ ἰδίῃ ἀντὶ 2 ὄρ. τὸ φυλλάδιον.

3 — ΚΟΡΑΗ — 3

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

“ΜΟΥΣΙΚΗ,”

13-15 ΣΤΟΑ ΑΡΣΕΑΚΕΙΟΥ 13-15

ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙ' ΑΣΜΑ ΚΑΙ ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΟΝ

Ἀπὸ τὴν ὑπερέττα τοῦ κ. Σπ. Σαμάρα

ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ ΠΟΛΕΜΩ

240—Ὁ Παρᾶς	Δρ.	1.50
241—Σερανατίνα τοῦ Μπεμπέ	»	1.50
241—Νύχτα τ' Ἀπρίλη (Romance τῆς Λευκῆς)	»	1.50
243—Πεταλοῦδα (Βάλς διὰ πιάνο μόνον)	»	1.—
247—Λευκὴ Πεταλοῦδα (Duetto)	»	1.50
248—Ἐρασμίτα—Πολυδεύκης (Tango)	»	1.50
Ἄλλα μαζὴ εἰς ἓνα τόμον	»	6.50

Ἀπὸ τὴν ὑπερέττα τοῦ κ. Θ. Γ. Σακελλαρίδου

ΣΤΑ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑΤΑ

251—Πῶ-Πῶ τί νὰ κάνω	»	1.25
252—Τρελλαίνομαι γιὰ κόρτε	»	1.25
253—Θυμᾶσαι ἓνα βράδυ (βάλς)	»	1.25
254—Εἶνε πεταχτὴ (Πόλκα)	»	1.25

Πιάνα καὶ ἀερούμβαλα ΣΤΑΡΡ μὲ μνηνιαῖς δόσεις ἔκ ὄρ. 40.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια

Τροποποιηθείσης τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὄψει ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ δηλοποιεῖται, ἔτι ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1909 ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρὰ τῆ Κεντρικῆ Καταστήματι καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια ἀποδοτέας ἐν ὄψει ἢ ἐν ὀρισμένη προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ.

1½ τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὄψει ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ ὄρ. 10,000 πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ὀριζομένου εἰς 1 τοῖς % κατ' ἔτος Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν, παραδιδομένου τῷ καταθέτῃ βιβλιαρίου λογαριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἕξ μηνῶν τοῦλάχιστον.

2½ % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἓν ἔτος τοῦλάχιστον.

3 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

3½ τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον.

4 τοῖς % διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον, ὡς καὶ διὰ τὰς πέραν τῶν 5 ἐτῶν ἢ τὰς διαρκεῖς.

Καταθέσεις εἰς χρυσὸν

Δέχεται ἔτι ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσὸν, ἦτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὀρισμένη προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖ ἐπὶ τόκῳ.

1½ τοῖς % κατ' ἔτος διὰ καταθ. 6 μηνῶν τουλάχιστον

2 » » » » » 1 ἔτος

2½ » » » » » 2 ἐτῶν

3 » » » » » 4 ἐτῶν

4 » » » » » 5 ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικῶς ἢ ἀνώνυμοι.

ΣΤΑΔΙΟΥ 23

Ν. ΛΕΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΡΑΠΤΗΣ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΗΣ ΒΑΣΙΛ. ΣΟΦΙΑΣ

ΣΤΑΔΙΟΥ 23

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΑΔΕΛΦΩΝ Γ. ΔΙΑΚΟΥ

ΧΑΛΑΙΤΕΧΝΑΙ ΡΑΠΤΑΙ ΤΗΣ Β. ΑΥΑΝΗΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 34

Πλουσιωτάτη Συλλογὴ ὕφασμάτων εἰς ὅλα τὰ γούστα καὶ δλους τοῦς ὀμοιωτισμοῦς.

Ἐκεῖ ἡ συνάντησις ὄλων τῶν κομψῶς ἐνδουομένων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΡΑΝΙΩΤΗΣ
ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ

Σ ΟΜΗΡΟΥ Σ

Τὸ μόνον ἀνοικτὸν τῶν Ἀθηνῶν ἠλεκτροκίνητον ἀτελιέ.

Ἐξαγωγή ὀδόντων ὅλων ἀνοδύνας.
Κατασκευὴ ὀδοντοστοιχιῶν ἡγερμένην.
Θεραπεία στόματος ἀποτελεσματικῆ.

ΟΜΗΡΟΥ Σ—ΑΘΗΝΑΙ

Modes Chapeaux

ἩΝΘΕΑΘΗΣ ΜΑΝΤΟΥΚΑ

ΕΡΜΟΥ 38

Τὰ νεότερα καὶ τελειότερα Παρισινὰ μοντέλα εἰς ὅλα τὰ γούστα καὶ ἀζητήματα.

38—ΕΡΜΟΥ—38

ΜΕΓΑ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ

“Ο ΣΥΓΓΡΟΣ,”

Ἀριθμὸς 6—ΠΑΤΗΣΙΩΝ—Ἀριθμὸς 6

Ἀνακαινισθὲν τελείως ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

Όλοκληρος σελίς εις ἓν τεύχος	Δραχ. 60
Ἡμίσεια »	35
Τέταρτον σελίδος »	20
Ὅγδοον »	12

Διὰ χρόνον μικρότερον αἱ τιμαὶ ἀνάλογοι

Δι' εἰκονογραφημένας διαφημίσεις, δι' ἕξ τεύχη ἢ περισσότερα ἰδιαιτέραι συμφωνίαι.

ΕΡΓΑ ΤΗΣ Δ^ΟΣ ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ Α'. Τόμος	Φρ.	3.00
» Β'. »	»	2.00
» Γ'. »	»	1.50
Η ΓΚΟΥΡΑΙΝΑ Ἱστορικὸν μυθιστόρημα		
ἕξ ὑπερπετακοσίων σελίδων	»	5.00

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η ΜΟΝΑΧΗ Δράμα Βυζαντινὸν τρίπρακτον.
Ο ΕΞΙΛΑΣΜΟΣ Δράμα κοινωνικὸν τρίπρακτον.
Η ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΔΑ Δράμα ἱστορικὸν τρίπρακτον.
Ο ΤΖΕΝΗ ΜΕ ΓΕΛΙΟ ΤΗΣ κοινωνικὸν δράματιον
μονόπρακτον, μεταφρασθὲν εἰς τὴν Ἀγγλικήν.
ΗΤΑΝ ΔΕΙΠῆ ΤΟ ΧΡΗΜΑ, Δράμα κοινωνικὸν τρί-
πρακτον. Πάντα διδαχθέντα ἀπὸ τῆς Ἑλλ. Σκηνῆς

Σειραὶ τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» τοῦ Α'. Β'. Γ'. Δ'. Ε'. ΣΤ'. Ζ'. Η'. καὶ Θ'. ἔτους πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖά μας πρὸς 25 φρ. ἐκάστη.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΜΟΥΣΙΚΗ,, ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝῶΝ "ΣΤΑΡ,,

13-15 Στοιὰ Ἀρσακείου

Πιάνα καὶ ἀεροκύμβαλα μὲ μηχανίας δόσεις ἐκ δρ. 40
Ὅλα τὰ τραγοῦδια ἔλων τῶν Ἑλλήνων συνθετῶν, καὶ ἔλα τὰ νεώτερα succès.
Βιολιά, μανδολίνα, κιθάρες, σάλπιγγες καὶ τύμπανα διὰ προσκόπους καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῶν.

Ζητήσατε τιμοκαταλόγους.